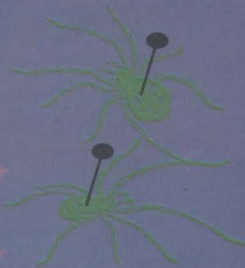

ÖZGÜR METİN

INSECTISID

KÜÇÜK İSKENDER

S.İ.

küçük İskender: 1964 yılında İstanbul'da doğdu. Kabataş Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra beş yıl İÜ Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne üç yıl da İÜ Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'ne devam etti.

Birçok işte geçici olarak çalışan küçük İskender dört sinema filminde de rol aldı. Şiir, özgür metin, roman, günce türlerinde epeyce kitap sahibi.

e-mail: h_artboy@hotmail.com

Stüdyo İmge Yeni Seri: 23
Türkçe Edebiyat: 15
Birinci Basım: Mayıs 2002

ISBN 975-7437-87-5

Yayına Hazırlayan: Hasan Uygun
Kapak Tasarımı: Mithat Çınar

© Stüdyo İmge

İzin almadan, kaynak göstermeden,
yayıncı ve yazarın adı belirtilmeden
kullanılamaz, çoğaltılamaz.

Baskı ve Cilt: Umut Matbaası

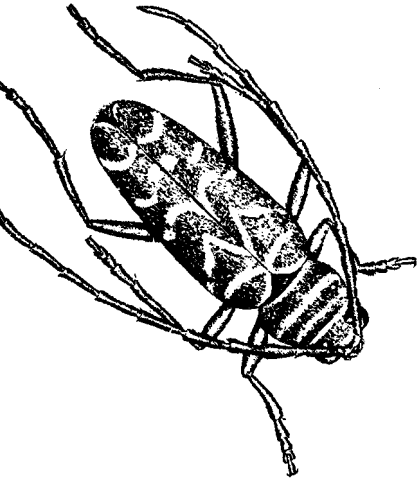
Asmalı Mescit Mah. General Yazgan Sk. Çubukçu Han No: 24/1
Tünel-Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: (0212) 292 78 04 (PBX) Fax: (0212) 245 02 96
e-mail: kitap@studyoimge.com

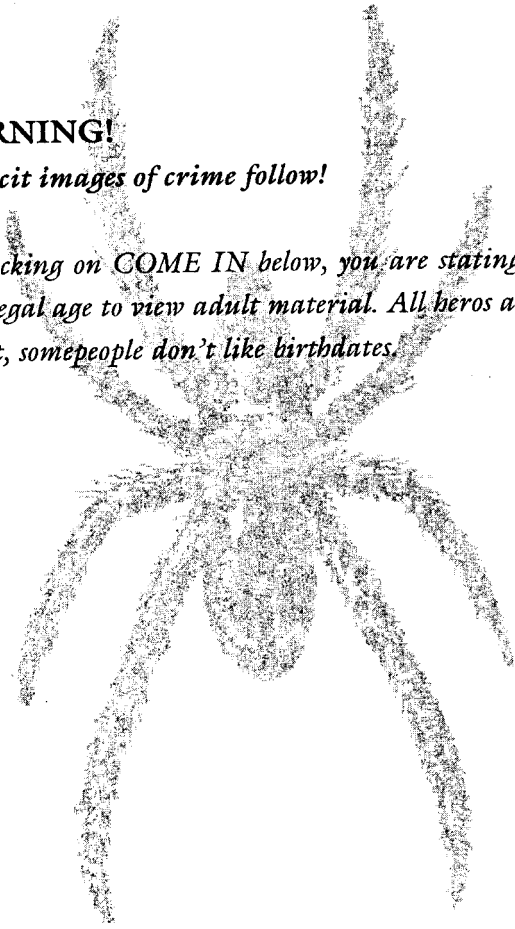
INSECTISID

küçük İskender

özgür metin

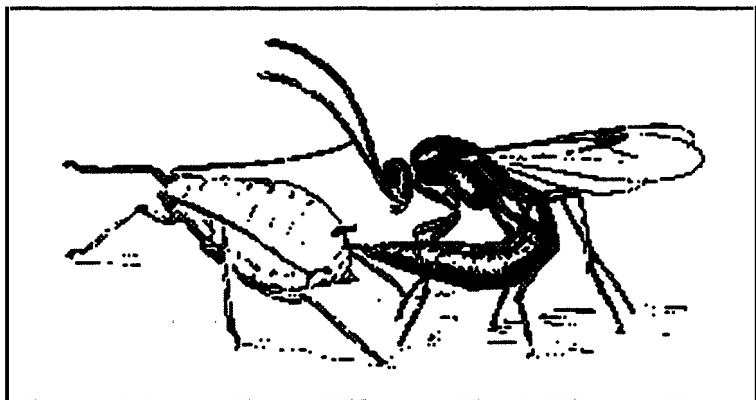

WARNING!

Explicit images of crime follow!

By clicking on COME IN below, you are stating that you are of illegal age to view adult material. All heros are 18 and over. But, somepeople don't like birthdates.

[COME IN]

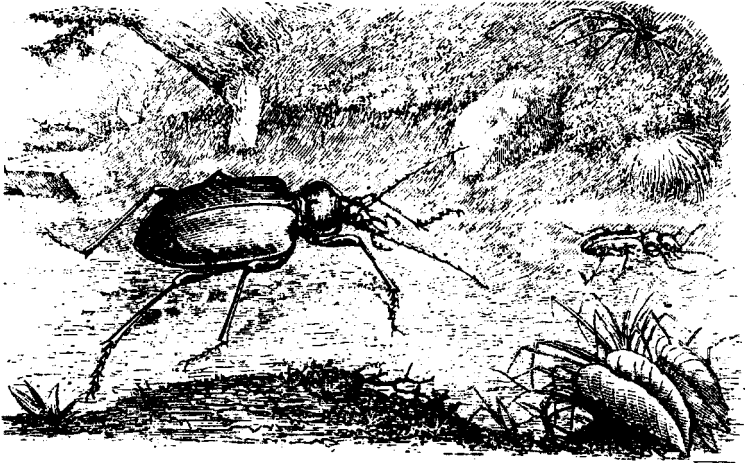

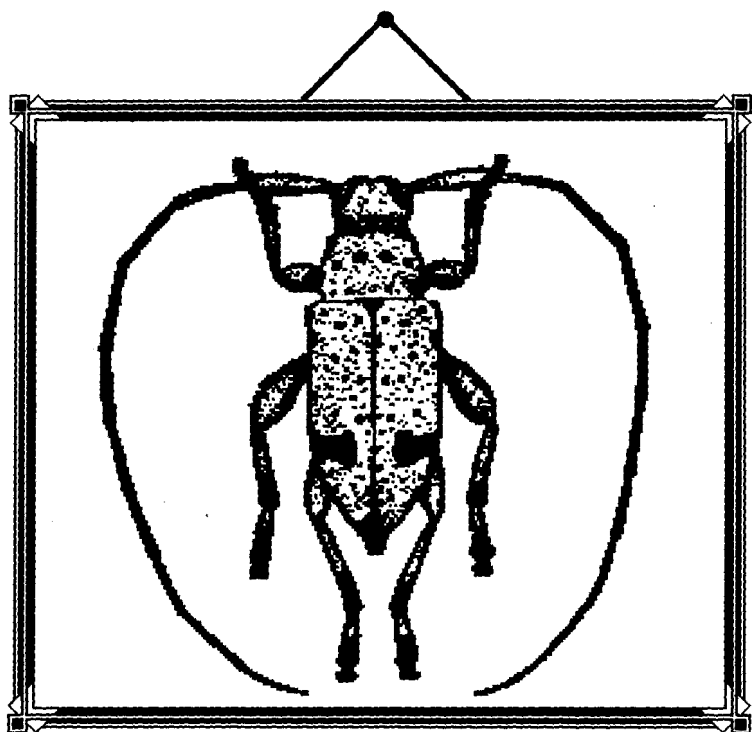
“Negatif koşullamada, hamamböcekleri normalde dürtüsel olarak karanlığı aradıkları halde her karanlığa yönelişlerinde kendilerine elektrik akımı  arptırılırsa, bir süre sonra artık karanlıktan kaçıp aydınlığa doğru gitmeye başlarlar.”

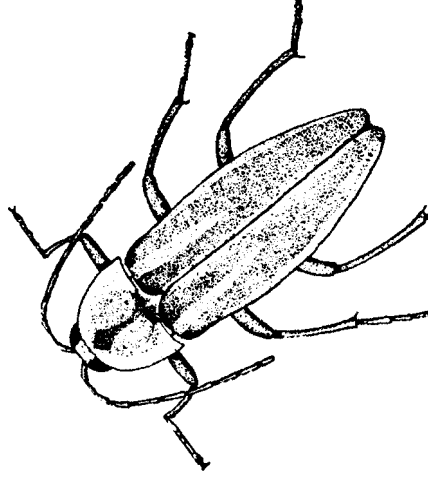
Tıpsal Psikoloji Ders Kitabı’ndan alıntı

Demektir ki, karanlıkta yaşadığımız bunca  şkence de bizi bir gün mecburen aydınlığa yöneltecek!

Böcek Otonomları Sözcüsü

a b i

Abi, biz seninle bir şeydik.
Kıçımda çıkan kılı bana ilk sen gösterdin.
Yani yalan söylemiyorum, inan seni çok sevdim.
Kartpostalımdın; bütün arkadaşlara seni anlattım.
Şehre bir garip hal inse, camdan bakar, senden bilirdim.
Babam, “Sarkma aşağı” derdi, “Bakkal sepeti gibi..”
Güneşle batar giderdin abi, karşı apartmandaydın.
Karşı apartman her akşam batardı.
Bina ağır ağır toprağa gömülürdü; üzülürdüm.
Annem, nerden buluyorsa yaz kış karpuz keserdi.
Babam yaz kış kavun isterdi annemden.
Ben üzüm severdim.
Abi, camdan görürdüm; sen yaz kış üzüm yerdin.
Bir ağlardın, bir üzüm yerdin.
Bir ağlardın, bir üzüm yerdin.
Zümrüt yediği için karnı ağrıyan serçeydin abi.
Kanatları kesilmiş bir serçe.
O bodrum katında, o ifrit yuvasında taklidi zor bir

serçe. Kolların delikti. Kollarındaki deliklerden Coca Cola akardı. Pepsi fişkırdı. Hepsi zincirlemeydi. Çok seyredemezdim seni abi.

Babam kızardı.

Babam milliyetçiydi, yüzü kızardı mı kendine de kızardı. Annemi bütün stratejik noktalarından hırpalardı.

Annemin göğüslerini çekerdi.

Abi, biz seninle bir şeydik.

Sen beni hiç tanımadın.

Sana geceleri gelen o kız da beni hiç tanımadı.

Onunla sevişmeleriniz beni tanımadı.

Perdeniz aralıktı.

Onunla tartışmalarınız beni tanımadı.

Bizimkiler uyuyordu. Sokağa inmiştim.

Ona sapladığın bıçak beni tanımadı.

Perdeniz aralıktı.

İçersi loştı.

Onu sessizce dışarı taşıman beni tanımadı.

Kapıda karşılaştık bir anda.. üçümüz.. birimiz cansız..

Kızın bacaklarından tuttum yardım için.

Bagaja koyduk.

Araban vardı.

Araba güzeldir, plakasındaki harfler çağrışım yapıyorsa.

Örneğin

MT: Matrix, en sevdiğim film.

Örneğin

FK: Franz Kafka, en sevdiğim matematik işlemi.

Örneğin

KC: Kurt Cobain, en sevdiğim tabiat olayı.

Senin arabanın plakası yoktu abi.

Hiç konuşmadık yol boyunca.

Bir ömür boyu seninle konuşmamayı göze almıştım ben zaten.

Önde, yanında oturdum.

Gözlerini yoldan ayırmıyordun abi.

Trafik kurallarına uymak da güzeldir.

Sahile geldiğimizde sabah oluyordu.

Üç beş denizkuşu havada durup bize baktı.

Cesedi çıkartıp suya attık.

Su, yuttu.

“Su her şeyi yutar.” dedin.

“Ben de karnemi suya atacağım.” dedim.

Gülümsedin.

Arabaya yaslanıp bir sigara yaktın.

Bana uzattın.

İkincisini dudaklarının arasına yerleştirirken,

“Kaça gidiyorsun?!” diye sordun.

“Lise bir.” dedim. “Ben hep lise bir okuyacağım.”

Yaktığın sigaradan derin bir nefes çektin.

Havadaki oksijenin yarısı ciğerlerine doldu dumanla.

“Yardımin için teşekkürler.” dedin.

“Ben istedim.” dedim.

Dönüp beni süzdün.

İlk kez.

“Artık her şeyi biliyorsun.” dedin.

“Ben hiçbir şey bilmiyorum, sadece gördüm.” dedim
usulca.

“Doğru...” diye mırıldandın.

“Şimdi ne yapacaksın?” diye sordum.

“Seni geri götüreceğim.” diye yanıtladın. “Varsay ki, bir zaman önce seni ben bir yerlerden getirip o eve annenle babanın yanına bırakmıştım. Ve artık seni alıp geri götüreceğim.”

“Olur.” dedim. “Ben düşünmeden gelirim.”

“Aferin.” dedin. “Uslu çocukmuşsun.”

Cebinden bir ilaç kutusu çıkarttın.

“Al bunu. Git, deniz suyuyla hepsini yut. Hadi!”

Haplar çok değildi.

Otuz civarındaydı.

Kıydan yanına döndüm.

“Arabaya gir. Arkaya. Ve uzan!” dedin.

Yaptım.

Sen direksiyona geçtin abi.

Arabanın içi lacivertti.

Anahtarı çevirdin.

Araba kalktı.

“Gideceğimiz yer hem uzak sayılır hem de yakın. Biraz uyumaya çalış.” dedin.

“Peki.” dedim.

Gözlerimi kapadım.

Ağzım kurudu.

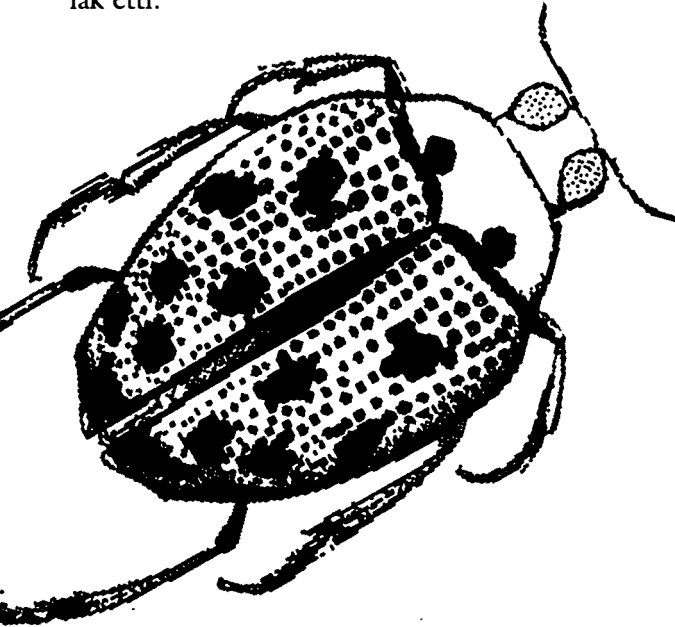
Bedenim hafifledi.

Babam, “Sarkma aşağı.” derdi, “Bakkal sepeti gibi...”

İp koptu.

İp koptu.

Yere çarpan sepetteki üzümler, büyük bir gürültüyle infilak etti.

kalan kalmış / yalan yanlış

Her yeri boyamışsın, çok güzel, ama burada biraz kan kalmış. Zincir kalmış kırbaç kalmış. Sahneye çıkan hayvanların büyük uzantılarıyla ayaktasın, çok güzel, ama burada biraz aşk kalmış. Sana dokunduğum günlerde bana 'sevgilim' derdin, şimdi 'ibne' diyormuşsun, çok güzel, ama burada biraz sonbahar kalmış. İhanet kalmış bencillik kalmış. Korkunç yolculuklar planlardık insandan uzağa. Ellerimizi bırakıp, yüzümüzü bırakıp, ayaklarımızı bırakıp gidecektik, çok güzel, ama burada benim çocuksu saflığım kalmış. Aptallığım kalmış düşlerim kalmış.

Bu gece benim için en iri şeyi ağzına al! Evrendeki en iri şeyi: Adımı. Ve sonra tükür onu havaya. Altına geç ve bekle. Çok güzel! Ama burada biraz herşeye rağmen hâlâ benim sana hasretim, benim senin göğsünü yumruklaya yumruklaya ağlayışım, benim.. benim senin bana hediyen lök gibi yalnızlığım kalmış.

zeytinyağlı incir dolması

Çok kısaydı boyu ve çıplakken daha kısaydı sanki, bacaklarının arasından sarkan organıyla şu bereket tanrısına benziyordu: Cüce ve koca malafatlı birine kim tapınma gereği duyarsa?!

- “Geceye doğru yağmuru çağıracağım. Biraz yağsın.” dedim.

- “Kardan sonra da gökkuşağının çıktığını biliyor muydun?” dedi. “Ama renkleri biraz soğuk oluyor.”

- “Hiç farketmedim. Ben karın yağdığını hiç farketmedim burada. Kelimelerle hesaplaşmadım, sevgilime benimle olduğu için kartvizit bastırtmadım, çorbayı genellikle buharlaştıktan sonra içebildim.”

- “Kırmışsın sen..” dedi. “Hakikaten sıyırmışsın.”

- “Bu gece bende kalacak mısın?!”

- “Üzgünüm. Diş fırçamı bile almadım yanıma.”

- “Vibratörümü kullanırsın ön dişlerin için. Arka dişlerini fırçalamaya çalışma; vibratör bir arkadaşın ağzına sıkıştı geçenlerde.”

- “Duyguyu kaybettin mi, seni kimse tutamıyor değil mi?! Hırçınlığının arkasında kendi lezzetini korumaya çalışman kadar salakça birşey olamaz. Geç bunları. İçindeki sincaplara biraz ceviz at! Bu kafayla gidersen hiçbir şeyi anlamamaya başlayacaksın yakında. Nihilist olamayacak kadar güzelsin sen.”

- “O senin kendi güzelliğin. Kendi nergisin. Koltuğun üzerine oturuyorsun. Lütfen kalkar mısın?!”

- “Sana bazuka getirmiştım, ihtiyacın olur diye. Kapının girişine bıraktım.”

- “Bu gece mutlaka bende kalmalısın. Benden çekip gidersen, benim içimden çekip gidersen ben nasıl yaşarım aşksız, hasretsiz, kesici aletsiz, hapsiz?!”

- “On dakika aran olurum. Antren olurum. Kötü mü?!”

- “Hayır, hayır! Herşey için hazırım ben. Kostümümü giydim, makyajımı yaptım; sahneye çıkabilirim artık. Son anda ertelenemez güdüler. Yalnızlığımın apsesisin sen. Akamazsın dışarı! Akıtmam!”

- “Yüzüme gitgide yapış yapış bir gölge gibi yayılıyor aylık saatlerinin yaklaşması. Benimle sevişirken sakın çekirdeğimi yutma.”

- “Evet, evet, sen bir meyvesin!”

- “Kızartma, haşlama beni! Olduğum gibi ye! Olduğum gibi sev!”

- “İki kişilik bir filarmoni orkestrasıyız biz.”

- “Üç ay değil, iki ay süren bir mevsimimiz!”

- “Şöhreti bir anda yakalamış iki serseriyiz. Bizi bütün

ölüler tanıyor artık!”

- “Sağdan sola, yukardan aşağıya iki kişiyiz hep.”

- “Yukardan aşağıya?!”

- “Yani yataktayken..”

- “Sevişirken aramızdaki havayı bile kıskanıyorum bazen.

Tekme tokat girip havaya, onu oksijenlerine, hidrojenlerine, azotuna ayırmak istiyorum. Yüzü darmadağın kan revan atmosfer içinde.”

- “Bu gece gitmeyeceksin değil mi?! Gitmek, hesap takmaktır.”

- “Ben bütün bedelleri kredi kartıyla ödeyen bir neslin çocuğuyum. Seni yalnız bırakmak kaç paraysa öderim.”

- “Geceler gitmek için yaratılmıştır. Gidenin karanlıkta saklanmasını sağlamak için. Gözden kaybolmasını kolaylaştırmak için. Yapma. Bu basitliğe eşitlik olma.”

- “Melankolinin çektiği röntgen filmleri gibisin; ince, narin, sıradan insanın bakıp bakıp bir bok anlamadığı.”

- “Hasta değil, hastalığım ben çünkü. Timothy McVeigh haklı’ydı; ben de bireylerin özgürlüğünü yok eden devletlere savaş açtım. *Tali hasar*’lardan kaçınmadan.”

- “Çok kişiyi üzdün. Yaraladın. Yüzyıla bit bulaştırdın.”

- “As o zaman beni. Hatta kopyalayıp kopyalayıp tekrar tekrar as! Ruhum, tanrının kemik iliğinde. Ben gene gelirim. Ben hiç gitmem. Sen gidersin hep.”

- “Bazen böcek gibisin. Üstüne basmaya çalıştıkça bir kurtuluş yolu bulup uzaklaşan.”

- "Sıvıyım ben çünkü. Beni ezemezsin."

- "Bir itham gibi seviyorsun sen. '*Seni seviyorum*' demiyorsun da sanki, '*Seni suçluyorum*' dökülüyor dudaklarından."

- "Bu gece herşeyi, her yeri hamile bırakalım seninle. Bütün anlamlar, bütün hüznler, bütün endişeler, bütün yıkılmışlıklar hamile kalsın bizden."

- "Gitmem gerek. Sokaktaki katiller beni bekler."

- "Hıh, öldürölmen lazım değil mi senin de diğerleri gibi. O sikindirlik cinayetlere kurban olman lazım. Ceset olman lazım."

- "Herkesin bir mesleği var. Benimki de bu. Gitmek ve ölmek. Kimse ölmezse ölüseviciler ne yapacak?!"

- "Aslında vişne ile kiraz gibiyiz. Uzaktan aynı. Yakınlaştıkça ve tattıkça farkı anlaşılan."

- "Son sözün bu mu?!"

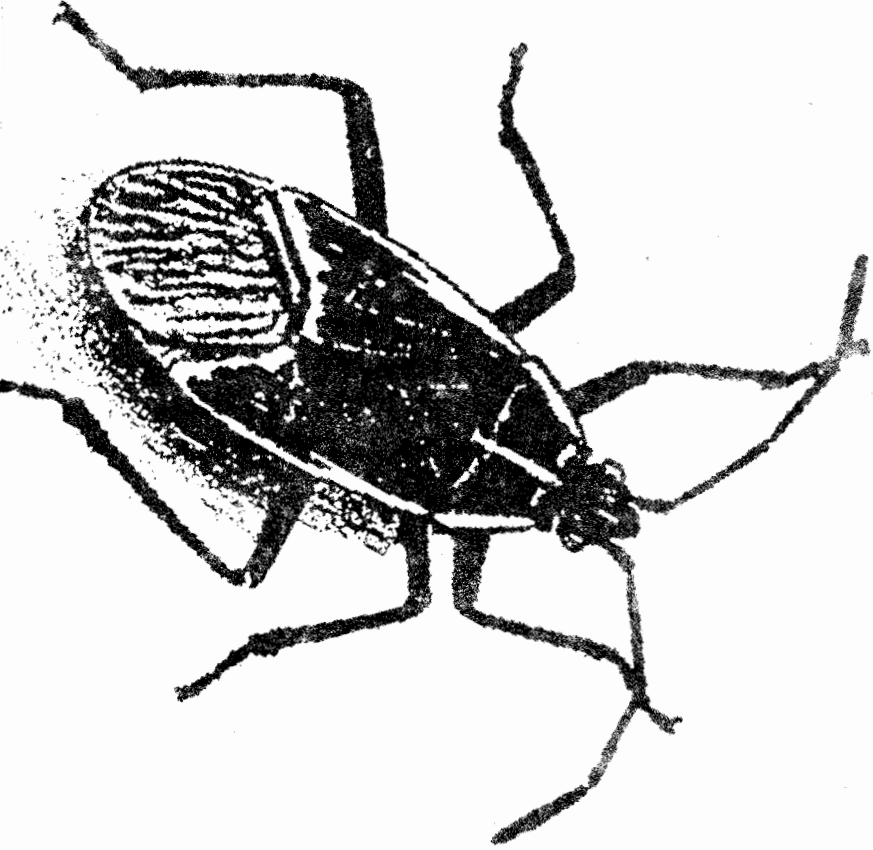
- "Hayır. Daha ölmüyorum!"

Çok kısaydı boyu ve çıplakken daha kısaydı sanki; kalktı giyindi, uzadı. Üzerine, gövdesine, beynine ve ruhuna bir şeyleri ekledikçe daha da yükseldi. Devasa bir kamuflaja dönüştü. Hakikaten çekirdeğini bulmak şimdi zordu. Ama tahmin ettiğim yerdeydi çekirdeği. Tam kapıdan çıkarken, arkasından yaklaşıp kafasına içki şişesini patlattığımda sitoplazması üstüme sıçradı. Organelleri ağır mı ağır bir kıvamda, bana hediye ettiği tenimin insanı tedirgin eden huzurunda ak-

tıkça aktı, aktıkça aktı. Hatırlatmalıyım. Hâlâ da akar. Her böcek akar. Her böcek akmalıdır çünkü.

- “Son sözün bu mu?!”

- “Hayır. Daha ölmüyorum!”

zeil strasse

Böceklerin teslim aldığı çıkış noktalarından giriş yaparken en Katolik korku ağına: Beslemeydim. Özürlü çocukların sosyalist olması yakın ihtimaldi ve *“hoşuma gelen”* insanlarla şu muhteşem saatlerde uzun, çok uzun mumların aydınlattığı bayram gecelerinde apartmanlara tırmanan ışıklı örümceklerle temasa geçmiş, halojen dudaklarımla bir bedduanın sonuna amin diye konmuştum. Onlar beni kaybetmişti. “Salata” demiştim, “hüzünlü, hicranlı bir salata yemeli ayrılıklardan sonra.” Sokak, boşalmıştı. Boş sokak, kurumuş nehir yatağıdır. Her beden, kendine akan nehirdir; her beden, bu nehirde boğulur. Şimdi, sokak boşalmıştır. Sorun değil. Sokak ile nehir, ‘schön’ bir gencin, böceklerin teslim aldığı çıkış noktalarında uzun mumları söndürdüğü anda buluşur.

p a r m a k

- “Kalk! Kalk!” diye dürttü kadın adamı. Geceliğine Mc Donald’s’tan reklam almıştı.

Adam, yataktaydı; horluyordu ve bu durumda ayaktaki kadını görmesi imkansızdı.

- “KALK diyorum sana!”

- “Ne var?! Bir de ayakta mı deneyeceğiz?! Ne azgın karısın.”

- “Uyansana!”

Adam, istemeye istemeye doğruldu; saçlarını karıştırdı; koridordan gelen ışık gözlerini kamaştırdığı için kırpıştırarak saate baktı.

- “Manyak mısın sen; gecenin üçünde niye uyandırıyor-sun beni?!” diye çıkıştı. Adam, çıplak göğsüne Levi’s’tan reklam almıştı.

Kadın, telaşlıydı.

- “Bir parmağım koptu!”

- “Diğerleri yerindeyse sorun çıkmaz.” dedi adam mah-

mur. Kendini kedi tüyünden yastığına bırakıverdi. Kadın, adamı yeniden dürttü kesik eliyle sert bir şekilde. Üstüne bulan kanı gören adam korkuyla sıçradı.

- “BU NE?! NASIL YAPTIN BUNU?!”

- “Rüyamda koptu.” dedi kadın. “Ve şimdi O’nu bulamıyorum.”

Adam, gözlerini ovuşturarak bir daha doğruldu ve oturduğu yatakta bacaklarını kaşdı; boxer’ından taşan taşşığını içeri tıktı.

- “Amma belasın! Her yeri iyice aradın mı?!”

- “Evet! Kayboldu!”

- “Gece yatarken yerinde miydi?! Bir bakayım şuna; Tanrım, hakikaten YOK!”

Kadının sağ elinin yüzükparmağı yoktu.

- “Saçmalama. Ben normal biriyim. Normal insanların başlarına böyle şeyler gelmez.”

- “Hadi canım! Sen mi normalsin?! Regl günlerinde pansuman için dispansere giden benim sanki!”

- “Sen de her boşaldığında spermlerini toplayıp yeniden yutuyorsun. Zıyan olmasın diye!”

- “O başka!”

- “Başka filan değil. Senin seks sorunların var.”

- “Başlama yine. Kan kaybediyorsun. Hemen cerrah bir sevgili bulup dikiş attırmalısın.”

Sağlam eliyle bir tokat attı kadın:

- “Küstah!”

- “İçmeseydin o kadar.” dedi adam, kalktı; pantolonunu giyyordu şimdi.

- “Beni sen içirdin O KADAR.” diye hıçkırdı kadın. “Bana suyun dokunduğunu bildiğin halde, içirdin.”

- “Su iyidir.” dedi adam. “Alkolden iyidir.”

- “Ben parmaksız ne yaparım?!” diye inledi kadın.

- “Benim sikimi dikeriz eline. Hem şu erkeklerin kışına parmak sokma fantezin de bir nebze mantıklı olur.”

- “Doğru. Dikelim. Bir boka da yaradığı yok zaten.”

Bu defa da adam tokatladı kadını:

- “Terbiyesizlik etme. O bana ailemden kalan tek miras. Baba yadigârı. Gece memnundun orospu!”

- “Bunca ay sonra, tam evlenme planları yaptığımız günlerde ‘orospu’ ha!. Seni yanlış tanımışım!”

- “Sen beni YANLIŞ değil, HİÇ tanımamışsın.” diye söylendi adam gömleğinin düğmelerini iliklerken. Ardından da ekledi:

- “Ben gidiyorum.”

- “Beni parmaksız mı bırakıyorsun?” diye bağırdı kadın.

- “Evet.” dedi adam ayakkabılarının bağlarını bağlarken.

“Artık Parmak Çocuk bile olamazsın, yazık!”

Aceleyle ayrıldı oradan.

Merdivenleri inerken kadın seslendi:

- “Lütfen dön! Hani seviyordun, hani evlenecektik, hani on kapılı buzdolabı alacaktık?!”

- “Bu gidişle evde kalırsın sen. Alyans takacak bir PAR-
MAĞIN bile yok!” diye mırıldandı adam.

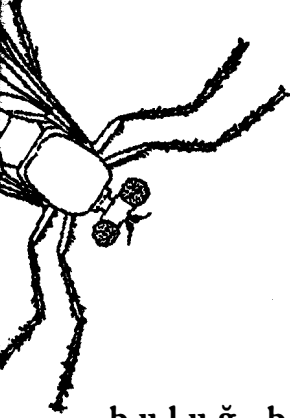
Kadın, öylece kaldı.

Adam, kapının önünde cebinden çıkarttığı parmağı bir
sokak köpeğine attı.

- “Kurtuldum.” dedi içinden. “Bu karı da kafesleyemedi
beni!”

Köpek, evliydi. Eşine tapıyordu. Yemedi parmağı; kapıp
karısına götürdü inceden.

buluğ buluşması

Genç delikanlılar, ara mahallelerde, apartman girişlerinde toplanıp bacaklarında çıkan yeni kılları gösteriyorlar birbirlerine; hergün biraz daha erkek olmanın haklı keyfi bu. Favori bırakacakları sabahı bekliyorlar heyecanla. *Venedik'te Ölüm, Otomatik Portakal*'a bırakıyor yerini yavaş yavaş. İçlerindeki yol haritası, gizli gizli bir dünya atlasına dönüşüyor aslında: Yolculuk coşkusu kaybolurken içsavaşlar, sömürme tutkusu, üstünlük hırsı, tutunamama tedirginliği, boşu boşuna sertleşen penisler ve yalnızlık beliriyor. Büyümenin güzel taraflarına kendilerini kaptıran genç delikanlılar bilmiyorlar ki, ilk sperm damlası, yaşlanmaya başlayan bedenin dünyada kalabilme endişesidir aynı zamanda. V

Sürekli ellerinde duran cep telefonlarından birilerine mesaj atıyorlar gün boyunca.

Bu çocuklar, hiç *nietzsche* okuyamıyorlar.

med cezir

gitme!: kar yağmasına katlanamam.

gelme!: şehvetimin soyadı yok.

gitme!: bak, o zaman çok içirim.

gelme!: bak, o zaman altın plak alamam.

gitme!: okuduğum her mısra dilimi keser.

gelme!: tañrı büyük bir gürültüyle yeryüzüne düşer.

gitme!: hüzünden istifade ederim.

gelme!: bak, o zaman kendimi ihanete kitlerim.

gitme!: orada sabotaj yok.

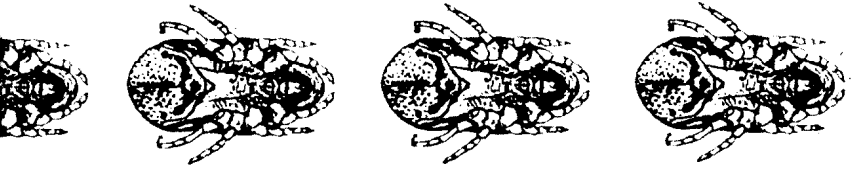
gelme!: çıplağım!

gitme!: sisters of mercy dinlerim.

gelme!: yalnızlığın kaç para, bilemem.

gitme!: bu yuvarlak gezegene köşe olurum.

gelme!: şiiri bırakırım.

i ç t i m a

-Yorgun Asker! Komik Asker! Efkârlı Asker! Salak Asker!
Ruh Hastası Asker! Kullanılmış Asker! Köle Asker! Maymun
Asker! Günaydın!

-Sağool!

-Hiç uyuyamadın değil mi? Hep kabus gördün değil mi?
Dönemeyeceğini düşündün değil mi? Koynunda taşıdığın
resimlere çıkarıp çıkarıp baktın değil mi hanım evladı gibi?
Basit olduğunu, sana “kahraman” diyerek parmağımızda oy-
nattığımızı yine anlayamadın değil mi? Sana yarrağımızdaki
kıl kadar değer vermediğimizi çakamadın değil mi? Aslında
bizlerin korkak, senin cesur olmanın düzenin işine geldiğini
farkedemedin değil mi? Nasılsın?

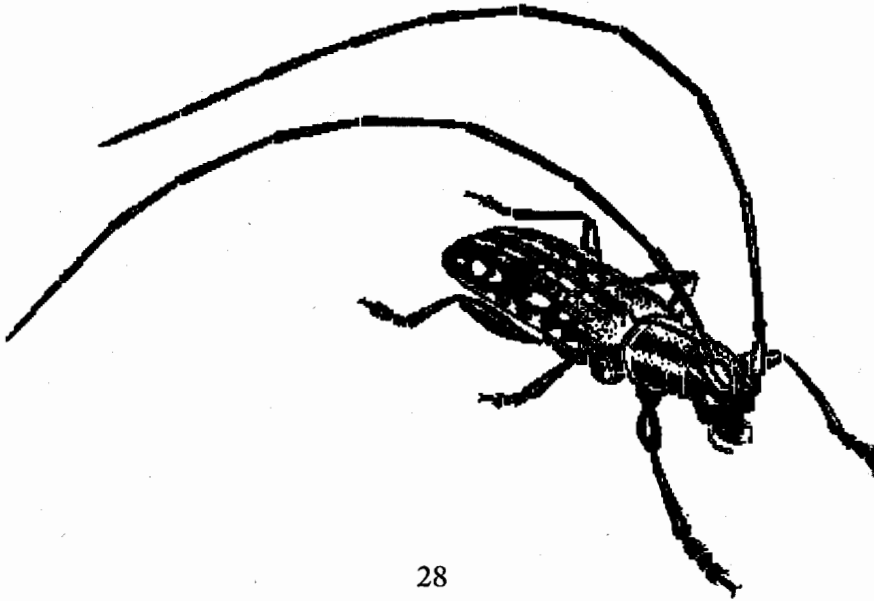
-Sağolll!

-Siz de sağolun. Çünkü ölmek için bize lazımsınız!

a m i t ç i

tersten yazılınca bazı şeyler farklı hayaller doğurur.

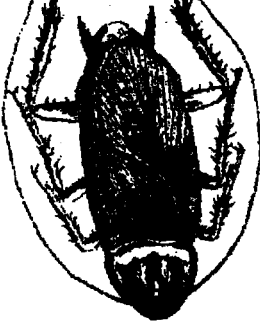

c h r i s t i h i m m e l f a h r t

Olağanüstü bir kandili üfler gibi yarım bırakılmış bir semanın altında, hızlanan, hep hızlanan acılarla koruduk çoğunluğa gömülü çocuk mezarlıklarını. Oysa biz de oradaydık, kefenini dev bir mendile dönüştürüp gözyaşlarını silen ejderhalar arasında: Çok sigara içiyorduk acılı. Çok içki içiyorduk bağışıklık sistemine baka baka. Bütün sinemaları kapatmıştık ölüm gelir bir film seyrederek diye. Gördün mü, ne yükselmeyi becerebildik sanal sanal ne de toprağa girdik kök olmak, elmas olmak, petrol olmak için.

Arada kaldık: “Gökyüzüyle yeryüzü arasında sıkışmış, kendine bile sahte bir böcek tadında.”

Zarif delilik, ağacın yaprağını döküp döküp meyve verdiğini sanmasında kaldı. Hayalde kaldı. İnsandık. Ot bile olmadık aslında.

ü v e y a r k a d a ş

İlk kurşunu alnına sıkacağım, ikincisini karnına; sonraki kurşunlar sırasıyla omuzlarına: Böylece ıstavroz çıkararak öleceksin. Ne mutlu sana! Bana bir kadeh şampanya ısmarmak için ne bekliyorsun?!

İpi boynuna kravat şeklinde bağlayacağım. Asılırken ki-bar ve efendi görüneceksin. Ne mutlu sana! Her yanım tereyağı içinde, bana biraz havyar sürmek için ne bekliyorsun?!

Sana saplayacağım bıçakla tanışmanızı istiyorum; çok eski dostumdur. Birlikte çok iş başardık, çok badireler atlattık. Keskin bir dili vardır. Yani bir ülkeyi bile bölebilir. Öyle keskin bir dil! Ne mutlu sana! Bana şurdan bir kilo tecavüz tarttırmak için ne bekliyorsun?!

Susadığın için boğarken seni ben, su sporlarına yeni bir branş kattığını düşün. Alnına neşterle *God* yazacağım. Gotik harflerle, yeni dalga akımının etkisi altında, biraz Chaplin'i taklit ederek. Biraz kafası karışık bir Richard Brautigan'ı taklit ederek. Biraz enseyi omurgaya kadar almış bir berberi tak-

lit ederek. Ne mutlu sana! Aramızdaki sinir haplarını topla-
yıp zorla konu komşuya yutturmak için ne bekliyorsun?!

Bizim senle hukukumuz var. Avukatımız var. Suçumuz
var.

Bizim senle bir ömrü paylaşmaya andımız, bu andı çiğ-
neyip içyüzümüzü ifşa eden ihanetlerimiz, birbirimizi kolay-
ca harcamanın lüksü, bu lükse sızan baş önde boş boş otu-
ruşlarımız var. Konuşamayışlarımız, hiçbir şeyi açıklayama-
yışlarımız, kaçıp gitmeyi erdem sayışlarımız var. Umutmuş,
bir şans daha vermeklermiş, özürlermiş, lütfen unutmamış:
Zaaf Zaaf! Bunlar evrim zaafı! Ben kin tutmayı aşktan daha
yüce bilirim. Aşk acısı silinir, kin mezara kadar! Sadece hü-
manist olacak kadar düşük değil IQ seviyem!

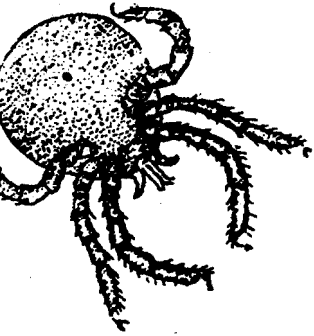
Bu gece alkolle sabahla; ona de ki: Ben kanıma kırmızı
rengi veren kişiyi kaybettim.

Bu gece hüznle sabahla; ona de ki: Ben bedendeki mık-
natısın büyüünü bozdum.

Bu gece iğrenç bir korku filmiyle sabahla; ona de ki: Ka-
buslarımın orta yerindeki tek güzel mabedin kapısına sıçtım.

Bu gece imla kurallarına uyulmuş, edebi bir intihar mek-
tubu ile sabahla; ona de ki: Farkındayım, ölsem, cesedimi
gerçekten teşhis edebilecek tek insan odur; çünkü ceset de
olsam, hainim hâlâ.

Ne mutlu sana!

kefen (olsun istemiştin)

aklın tuhaf rengiydi. ben gelmem dedim.
saçmalama, işi gücü olmayan bütün zulümler orda dediler.
ayyuka çıkacağım. ben gelmem dedim.
portakallar elmaymış.
zakkumlar menekşeymiş.
erkekler ibneymiş.
sabaha karşı ne işimiz var kerhanede?
döverler bizi. dize getirirler.
orospular uyuyordur.
evler boştur.
pezevenkler esrar başındadır.
ben gelmem dedim.
kenar mahalleden orta şehre çıkan yolları yılan tutmuştur.
çıyan tutmuştur bu saatte.
üç kuruşluk şarabın saldığı delikanlılık tırışkadır.
turistik gezi dediler.
şimdi, sahipsiz yataklara işeme zamanı dediler.
kerhane basmak hoştur, makbuldür dediler.

yaşlar, taş çatlasın on beş.
aklın tuhaf rengi. ben gelmem dedim.
annem uykudan mitoloji indiriyordur gezegene.
babam barbuta zar yapıştırma terapisinde.
abim, üç aydır içerde zaten; polis ot patlattı güvertesinde.
yapmayın çocuklar, enseleniriz.
yağımızı çıkartırlar.
iliğimizi sökerler.
sabaha karşı ne işimiz var kerhanede?
sakin sakın denize bakalım şu şimşekler arasından.
hangi derde deva olacaksak, kendi kadrimizi de bilelim.
hadi diyelim, gittik bastık kerhaneyi, n'olacak?!
bekçisi bela kesilmez mi bu amcık yerin?!
on beşinde ya var ya yokuz,
çükümüz kalkmaya başlayalı daha kaç yıl oldu?!
kaç saniye oldu ilk spermle karşılaşmamız?!
siz gidin, ben gelmem dedim.
muhallesi çocuğusun o'lum, dediler.
yumruklarım sertleşti.
şeytan dedi kalk gir götlere..
bitlendim mevzuya bir kere, hayatta gitmem.
sikseler gitmem.
annem üzülür.
babam üzülür.
abimi iplemem, gebersin it.
gururuma dokundu arkadaşların muhabbeti, aslında gitmem ya.

yuvarlana yuvarlana çıktık yokuştan.
yuvarlana yuvarlana indik kerhaneye.
yolda herkes bir kere kustu.
yolda herkes bir kere ağladı.
yolda herkes bir kere otuzbir çekti.
ben kusmadım. ben ağlamadım. ben yalnızca otuzbir çektim.
çok çektim hatta; kan geldi.
bu kan nereden geldi?!

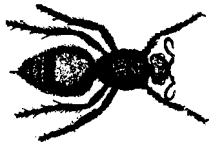
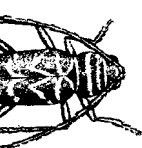
yerde yatıyorum arkadaşlarım kaçtılar.
kerhaneye girerken bir takım adamlar saldırdı.
benim başıma kalasla vurdular orada düştüm.
kulağımdan, gözümden kan akıyor. bu kan nereden geldi?!

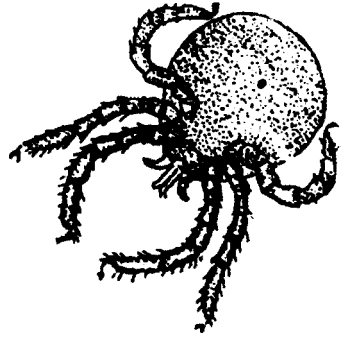
annem üzülür beni anneme böyle göstermeyin.
babam üzülür beni babama böyle göstermeyin.
yerde yatıyorum arkadaşlarım kaçtılar.
sünnet olalı daha kaç yıl oldu?!

kaç saniye oldu o kıza deliler gibi vurulalı?!

ah be annem, ben bilerek yapmadım.
ah be babam, dövme beni!

ben ölüyorum beni arkadaşlarım öldürdü.
ben ölüyorum kefenim bu hikâyeye başlık takıla!

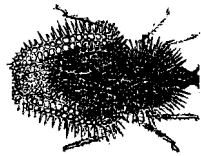
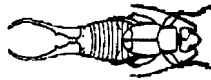
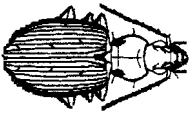

b ü y ü k c e s e t m e c l i s i

AIDS! Bulaş bana da! Çamur güreşi yapan iki kaliteli mikrop olalım seninle! Çocuklar gibi yuvarlanalım kendi belamızın tanrılarında! Biraz afyonun kırbaçladığı fazilet olalım ertelenmiş günah matinelерinde; unutulmuş, bir kenara bırakılmış arkadaşlar bulalım kaynayan sularımızda! Ters tepki veren nefeslerimizle katlayalım ateşlerdeki tekil kilerlerimizi! Kendi tacımızı çıkartıp başımızdan, rakalım tabiatın sikiinin tepesine!

Kitlelerle yürüyelim böcek göğsümüze; bir kalp çarpıntısı diye anılsın bağıra bağıra ağlayışlarımız!

Sus AIDS, adımızı söylemeyelim bu yabancı gezegene!

renkli prezervatif dolabı

Garip

Çok garip bir dövmeci bu.
Deri altına yerleştirdiği böceği
üstten boyuyor sonra hergele.
Bunu bana Fellini öğretti, diyor.
Hangi filmde, diye soruyoruz.
Bir biyografiydi, diyor. Ünlü bir
striptizciyi anlatıyordu film. Olaylar
Ortadoğu'da geçiyordu. Uzundu.
O yüzden başını seyretmedim.

Yalan söylüyor; farkındayız.
Ben sırtıma kartal figürü
istiyorum, diyorum. O zaman
bir kartal yakalamamız şart,
diyor. Ya 666 diye diretirsem,
diyorum. O zaman da 666
bulmamız gerekecek. Ama

harbi 666. Koftiden değil. Peki,
cehennem figürü?! O kolay, diyor.

Bu herif deli.

Hava çok sıcak, bütün içorganlarımı
çıkarttım, diyor.

Organik klorlu insectisidlerden haber
alıyor musun, diye soruyoruz. Aynı anda,
Dichlorodiphenyl Trichloroethane
adında bir stiriptizciydi, diyor.

Maden ocaklarında kaçak çalışan bir
orospu. Grizu gibi bir hatun. Siz boşalmıyorsunuz,
o patlıyor aletinize. Erkek evlatlarını
torbacılara peşkeş çeken profesyonel
bir hapçı. Her hapa bir vuruş! Her plakaya
bir orgazm! Şu.. Şu iri memeli olan: *DDT*.
O, Amarcord'daki obezite idolü. O, uzman
varyete, diyorum içimden;

İtalya'nın Akdeniz'e akıttığı sütte
saklanan korkunç laktoz ve testerojendi o.
Otuzbirlerimizin primadonnası.

Organik fosfatlı insectisidler'i ise
Almanlara sormalı: Sinir gazlarının
toksik hüznlerle bulunduğu cephelerde
auschwitz kampının kapısını çalmıştı
dövmeci. Pazarlamacıydı kapı kapı dolaşan.

Taksitle panik satıyordu.
Taksitle faşizm satıyordu.
Taksitle vandalizm satıyordu.
Biz The Smashing Pumkins'in havaya
dağılan ter damlalarını damlalıklarla
toplamaya hevesli, ağzı U borusu bir avuç
şehzadeydik şimdilik. Paşa babamızdan uzakta
paşa baba harçlığıyla serserilik yapıyorduk.
Etkimiz azdı: Karbamat'tık. Piretroid'tik.
Evlere sıkılırdık flitle. Evlerde sıkılırdık.
Evlerde hepimiz fazlasıyla sıkılırdık.
Sokağa atardık kendimizi.
Starlara sıkılırdık. Başbakanlara sıkılırdık.
Paraya sıkılırdık. Düzene sıkılırdık ilaç
niyetine.
Boşuna bekliyorsunuz, diyor dövmeçi.
Zorla sevişemezsiniz benimle, diyor.
Unutun gitsin, diyor; nasıl olsa yenileceksiniz.
Müziği bırakacaksınız. Edebiyatı bırakacaksınız.
Politikayı bırakacaksınız. Melekleri bırakacaksınız.
Size de bir tanrı uyduracaklar totemlerden.
Sizin kabileye de bir büyücü yerleştirecekler zamanla.
Ava çıkacaksınız yeniden.
Size benzemeyenleri öldürüp onlarla beslenmek için.
Çok kullanışlı prezervatifler üretecekler belleğinizden.
Hayvanları yiyeceksiniz.

Biz vejeteryanız, diyoruz.

Siz hiçbir bok değilsiniz, diyor dövmeçi.

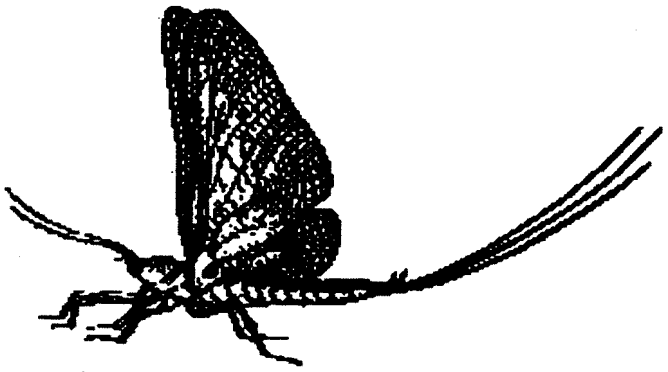
Sevdiğiniz için değil aslında, olmak istediğinizin dövme-
leri bunlar
etinize yaptırdığınız.

Garip

Çok garip bir dövmeçi bu.

Gökyüzüne ayı kendisinin nakşettiğini söylüyor.

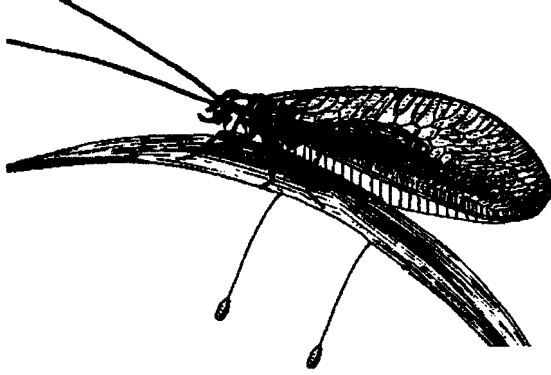

m e z g i t

Tuhaf şekillere karışırken kokladığımız gazın sürüngenleri, yeni adlandırılmış mide bulantılarıyla paylaştık önümüzdeki siyah opal gezegene ait müşterek bahislerimizi; tarafsız bakışmalar, sebepsiz sevişmeler, nefese dönüşen bütün bitkiler ve sert bir muson altında danseden küçük veya çıplak çocuklar, hangisini tercih etti romantik ortamlara bomba gibi düşen pornografik dudaklarımız?!

gözlerimizin arasına ağ örüyor bir örümcek; sırası değil, şimdi ağlama!

histeri (kanlı basur makinesi)

beni bir tesadüfe bağla. yokum ki. aslım yok benim.
fuzuli işgal ya da yanlış park durumundayım.
elbette ki şehrin çıkışından arıyorum seni.
hiçbir şey almadım yanıma.
ellerimi masanın üzerine bıraktım;
işine yararsa kullan. atabilirsin de.

sevişebileceğin, hükmedebileceğin birini bul hemen.
onu da tesadüfe bağla. yok ki. aslı yok onun da.

nereye mi gidiyorum?!

tabii ya, güzel soru.

güzel sorulara çirkin cevaplar vermemeli.

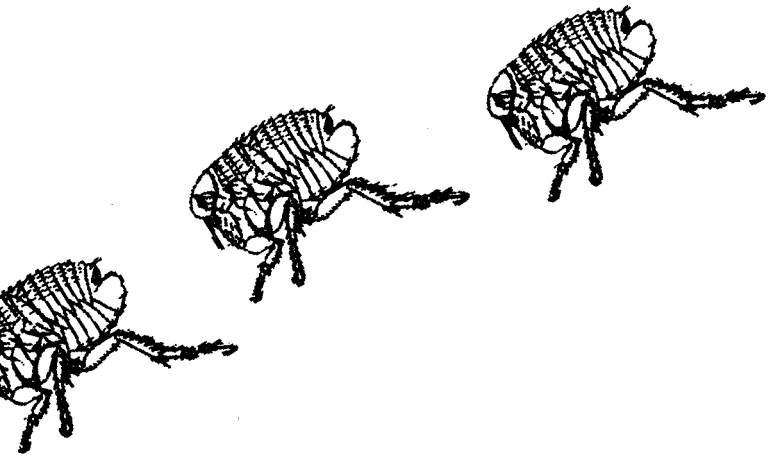
güzel hüznönlere çirkin sevinçler eklememeli.

gideceğim yeri de tesadüfe bağla.

o da yok. yolu yok onun da.

seni sevebilmeyi öğrenmiştim bir nebze.
kendini salgılarından kuru çocuk!

tanrıya kadar elveda

zararlı tesadüfler bataryası

- “Yılbaşı bir hindiye ne ifade ederse, sen de benim için aynı şeyi ifade ediyorsun.” dedim. Rıhtıma doğru yürüdüm; bir gemiye dönüşebilsem açılacaktım. Yolcu alır mıydım: Hayır! Kalbimin filikaları delikti!

- “Hani çok sevmiştin beni?!” dedi arkamdan.

- “Ben de herkes kadar salağım! Hiç değilse bunu anlayabilirsin!” diye yanıtladım onu. “Bir gün korku filmi çekebilirsem başrolde seni oynatacağım!”

- “Bitti mi yani?!” diye sordu.

- “Hiçbir şeyi tamamlayamadım, bitti diyemem. Belki, yarım kaldı demek daha doğru. Çünkü çarpıktı. Çünkü aleladeydi. Çünkü lüzumsuzdu.”

- “Ölmemi ister miydin?!”

- “Fiillerin yakasını bırak! Senin fiillerle işin olamaz. Sen yalnızca bir öznesin.”

- “Çok kabasın.”

- “Yontamadın. İyi bir heykeltıraş arıyorum artık!”

Ayrılıklara replik yazan, algı gücü kuvvetli bir senaristtim. Sirke sineğine bile tirat attırabilirdim klavyemin başına geçtiğimde. Onu terkettim. Onu sonsuzluğa ulaşmak adına terkettim. Şimdi çıkması olası bir dünya savaşı için tetikte bekleyen bir gaz maskesi olarak çalışıyorum. Maaşım iyi. Kafam güzel. Seks şampiyon!

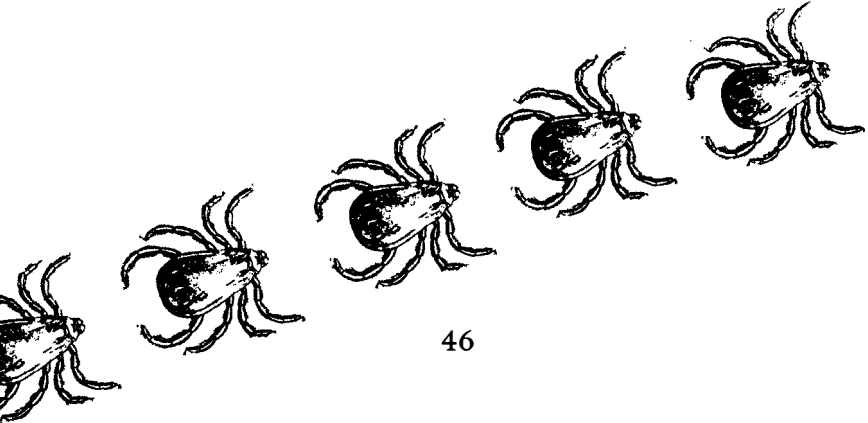
Ya dönerse korkusuyla yaşamaktan da sıkıldım. Kapımın önüne döşettiğim mayınların işe yaramaması ihtimal dahilinde. Lazer tabancamın tutukluk yapması da söz konusu. Yüzüme kezzap atsam, yine tanır mı beni?! Kilo aldım. Saçımı uzattım. Telefon numaramı değiştirttim. Başka bir eve taşındım. Su tesisatını söktürdüm. Tuttuğum takımı bıraktım. Beni bulabilmesi imkansız gibi görünse de, inatçı bir sevgiliden tehlikelisi yoktur, bilirim: Sanırım, intihar etmem gerekecek.

Ben her zaman alelade aşkların vaziyeti kurtarma operasyonlarına benzediğini iddia etmişimdir. Çiftleşmenin komik yanlarını düşünmek hakikaten eğlendirici, sonra bir o kadar da sıkıcı: Birleşme esnasında çıkartılan sesler kadar tuhaf bir şey yoktur bu kainatta! Taptığınız birinin gırtlğından yükselen böğürtü yataktaki konsantrasyonunuzu bozar ve siz o an uydurulacak bir başağrsı bahanesinin aslında çok önemli bir vazifeyle görevlendirildiğini görürsünüz.

- “Başka biri mi var?!” diye sordu.
- “Bir başka ‘*başka biri*’ daha yok! Başka biri sensin! Ve bu bir ‘*başka biri*’ benim bütün dengelerimi altüst ediyor. Yalnızlığımın sürati seni korkutuyor.”
- “Senin burcun değişmiş. Eskiden bir balık gibi davranırdın. Şimdi akrep gibisin.”
- “Babamın beni nüfusa geç kaydettirdiğini öğrendim. Burç değişikliği ondan!”
- “Yine yeni bir rol yazıyorsun kendine.”
- “Ve bu yeni oyunda tek başıma sahneye çıkıyorum. Stand-up yapıyorum anlayacağın!”
- “Understand-up da yapsan farketmeyecek! Çünkü sen bir domuzsun!”
- “Ve sen genç bir Müslüman olarak domuz eti yememen gerektiğini biliyorsun!”

Sonunda gidiyor işte! Sonunda ben büyük bir BEN olarak bütün sebzeleri çiğ, bütün meyveleri pişirerek atıştırmanın ve üstüne bira dondurması almanın zevkini artık yalnızca KENDİmle paylaşabileceğim. Skor ne olursa olsun, MAÇı ben kazanacağım!

Bu yengeç binaların kışlarına doğru üzücü hikâyelerle akan, büyük ekran gay porno barların gitgide kısalttığı ve düzüşmekten perişan, kaliteli darkroom'lara bir graffiti gibi yerleşmiş düzgün karın kaslarıyla çok şahane bira köpükleri yalamıştık seninle. Tom's diye, Amcama Gidiyoruz diye bir yerdeydik; cennetin yerçekimiydik ağzımızda cehennem yemişleri. İnsan, gecenin inceliğidir. İnsan, gecenin ince deliğidir demeli. Kontrolden geçmiş, vitaminli oral sekslerle artırırken açlık beldesindeki şehvet fiziğini, farkındaydık, küçük bir hesap hatasıydık peygamberle iffetli kurşun yaraları arasında. Hafifçe yana eğildik, sıyrıp geçti bizi hüsrânın atlıları.

ş a h s a m ü n h a s ı r s e b e p l e r I

Asla bir romancı olarak tanınmayacağım. Akıllarına bile gelmeyeceğim. Çünkü ben akılları rahatsız edecek kadar sahici yaşayabildim. Bir şair olarak anılacağım da kuşkulu aslında; yazarken imla kurallarına dikkat edecek kadar ayıksam da Nâzım'ın ya da Edip'in olduğu bir ülkede kim profesyonel ve utangaç bir serseriye, üstelik bir ibneye şair diyebilecek kadar cesur ki?! Ben bile korkak sayılabilirim bu meselede.

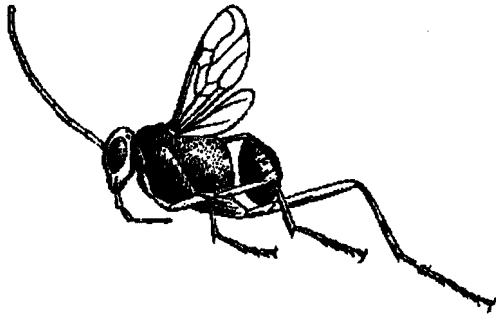
Doğrusu, alkolik olduğumu bile sanmıyorum. Evet, her gün bayılana kadar içebiliyorum. Ama atlar da koşuyor. Koşan bir ata nasıl atlet denilmezse, benim her gün içki içmemi de alkolizme bağlayamayız. Bu bir tür, fizyolojik gereksinim değil benim için. Daha çok, örtüşme. En doğru tanım bu. Örtüşme. Unutmak ya da hatırlamak için de içmiyorum. Unutabileceğim ya da hatırlayacağım bir şey yok. Ne bunadım ne de bir ansiklopedik hafızayım. Gırtlığımdan aşağı akarken yemek borumu yakan, midemi ekşiten o sıvılara karşı bir aşk besliyorum. Âşıkları suçlamak, yalnızların salaklığıdır. Bana alkolik diyenlerin bir bira içtiklerinde masaya kus-

malarının sebebi ben miyim yani?! Yeteneksizlikleri benim hayat başarılarımı gölgelememeli.

Herhangi bir madde olarak huzursuz ama keyifli bir ömür sürdürdüğümü iddia edebilirim. Güzel bir çocuk, çirkin bir adam, istediklerinin bazılarını kolay elde etmiş ve zahmetleri karşılığında yorulmuş, aksi biriyim. Ergenliğim bitene kadar herkes kadar dayak yediğim, doğrudur. Galiba herkes adına dayak yediğim bir çocukluk da yaşadım. Babamın dayakları çeşitli konulara dayanırdı: Saçımın on dakikada bir taranmaması, akşam iş dönüşlerinde kapıda onu bekleyip el öpmek, solaklığımın tedavisi doğrultusunda sol elimin hapsoldüğü pantolon içinden çıkartılıp tarafımdan kullanılması, iğrendiğim ciğeri yememem ve genel iştahsızlığını. Sanırım, Deniz Gezmiş'i ve arkadaşlarını astığım için de, devrim yapamadığı için de, askeri darbelere maruz kaldığımız için de sürekli dayak yedim. Kısacası, babam, partisine bağlı, aile bireylerinin şiddet ihtiyaçları konusunda çalışkan bir komünistti. Yıklaşıklık ortaokula başlayana kadar onunla birlikte haftasonları zorunlu öğle uykusu talimlerine çıkardım; yatakodasının kapısı kapatılırdı ve horlayan bir adamın yanında saatlerce battaniyenin, halının desenleriyle içkonuşmalar yapardım. Ta ki o uyanıp kulunçlarını patlatmama, cılız parmaklarımla yağlı sırt derisinde uzun süren masajlarıma başlayana kadar. Evet, şahane bir çocukluktu benimkisi. Babama çok şey borçluyum.

Anneme gelince, o mükemmel bir kadındı. Ressam kocasının fırça darbelerinden sebeplenmiş, faşist babasından kurtulmak için evliliği bir kurtuluş yolu olarak görmüş, duygusal, içten, ana bir kadındı. Onun çocuğu olduğum için mutluyum. Keşke İsa ve Meryem gibi, Yahya da olmadan, ikimiz şu işi halledebilseydik.. Ama din, bazen hayata tatbik edilemiyor. Harddisc'in arızalı olduğu bir evrende A grubu kan taşısan ne yazar, B grubu kan taşısan ne yazar?! AB ve O hususunda yorum yapamam henüz. Neptün'den sonrasını düşünmedim. On milyardan ötesine saymadım sayıları. Mikser, bisiklet, çamaşır makinesi, kamera kullanmasını bilmem; fotoğraf makinesine film takmaktan anlamam. Ama hangi içkinin sarhoşluğunda hangi pozisyonda seksin iyi gittiğini ben den öğrenebilirsiniz. Açlığın ve aç kalmanın ne olduğunu da anlatabilirim. Herkes ileri derecede yabancı dil bildiğimi iddia edebilir: Koskocaman bir yalan. Beceremedim. Türkçe düşünmekten, Türkçe hissetmekten dolayı beceremedim. Merak edenler için söylemeliyim: Çocukken tecavüze uğramadım. Dinle alakam yoktur. Ama her türlü inanca saygı duyarım. Her türlü inancın ibadethanelerini gezmeye çabalarım; bana garip bir huzur verir. Peygamberleri çok severim. Onları farklı değerlendiririm çünkü: Büyük birer sanatçı olarak. Aklın sınırlarını zorlayan sanatçılar!

Birinci perde yeter! Işıkları açın.

z a r a r s ı z k a t l i a m l a r k u l ü b ü

Buruşturulduğun yerdeki tüm tanıdıkların küflendi.

Tek tanrı heykeli kalmadı; hepsini yıktılar.

Terasında oturup ot içtiğimiz bina, istihbarat örgütünün eline geçti. Duvarlarından çıtırtıların duyulduğu, sevgililerin hâlâ bir anlam aradıkları, biraz *suede*'ın *coming up* albümü kıvamında, şeytanî güdülerle ergenliğimizi sürdürdüğümüz yuvamız artık yok. Onlara ayak uydurmamızı istediler. Kimilerine göre basit, hayata geçirilebilir bir istekti bu: Yalnızca RİAYET. Özenle koruduğumuz tütün ve alkol kokusu kayboldu sokağımızdan; toplayıp hepimizi, parfümlerle yıkadılar. Saçlarımız dahil tıraş ettiler. Ben en çok koltukaltılarım için üzüldüm. Taşaklarımızdaki kılları cımbızlarla çektiler teker teker. Devlet başkanı, bu operasyonu öven bir konuşma yaptı televizyonda.

- “Ülkemizdeki kültür yozlaşmasına ağır bir darbe vurduk. Emperyalist güçlerin empoze ettiği marka tutkusunu yenerek gençleri kurtardık.” filan dedi. Bu konuşmayı zorla

seyrettirdiler bize. Evet, seyrettik; kimse dinlemedi. Meydana dev bir ekran kurmuşlardı, hazırolda, tek tip giysilerimizle izledik başkanı. Alkışlamak serbestti. Başını öne eğmek ise, terbiyesizlik!

Boş bir arazi arıyoruz.

En kritik görüşmelerde silahsızız.

Sakın dönme buraya dostum!

Kılık değişti.

Komşularınla dertleşme.

Dışarı çıkma sakın!

Parçalanmış bir ceset gibi gece. Gecenin örttüğü sıradan çıkarcıların bizi zincirleyen askeri disiplinleri altında görkemli korkular yaşıyoruz. Her surata bir polis noktası!

Mana sürtüğü bir nesiliz artık.

Birer korkuluk gibi dikili duruyoruz kendi doğrularımızda.

Evvela kim öldürülecek?

Kimin sinir iplikçiklerine elektrik verilecek?

Kimler adına savaşaacağız yine?

Sakın dönme buraya dostum!

Dışarı çıkma sakın!

Boşluk Kelebeği!

Atalarını unut! Müzik dinle!

Doğacak çocuklarını unut! Müzik dinle!

Sana mutluluk ve gelecek vaat edenden ürk!

Buruşturulduğun yerdeki tüm tanıdıkların küflendi.

Saat soran yok.

Adres soran yok.

Temsili resim yok.

Hücre dokusu bozuk.

Bilgi bitti.

Ateşi bir kez daha baştan bulmaya mecburuz.

Kitlendik.

*“Bundan iyisi şam’da kayısı, macaristan’da salam, japon-
ya’da yapıştırıcı, ingiltere’de anahtar!”* derdin sen! Müthiş
adam!

Boşluk Kelebeği!

Gelme!

Bırak sevelim seni, amcıklık yapma.

Oyuncak aylarını hatırlayalım sarılıp uyuduğun.

İçeri atıldığın yaşın için ağlayalım.

Tekrar edelim adını.

Bırak, sevelim seni.

11 Eylül 2001’i unutmayalım; ikiz kuleler’e koskoca birer
sik gibi saplanan uçaklara hiç binemeyen filistinli bebelere
kâğıttan uçak yapmayı öğreten kapitalizme doğru fire verme-
yelim baba! Vücudumuzda yaşayan parazitlere şans tanıma-
yalım.

Bırak, seni tanıyalım.

Sakın dönme buraya dostum!

İndiririz!

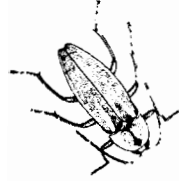
% 100 zayıflama garantili diyet

kahvaltı: 5 şişe bira
10 draje akineton

öğle yemeği: 1 adet çift kâğıtlı
1 büyük rakı

akşamüstü: yarım şişe tiner
2 'line' kokain

gece: 1 'shot' eroin

illegal ruh potansiyeli

Aşka kan tüküren bir yanın var senin. Köpeğimsin.
Bir cerrahi operasyon gibi bakıyorsun. Hep bak!
Yeşil buzlu bir çift viski kadehi gözlerin. İçtim!
Gözlerine hap atmışsın. Evrimim durdu. Gelmem.
Az önce bazı kelimelerimi bombaladılar.
Az önce melankoli, sahtekar olduğunu itiraf etti.
Şehrin dört yakasına birer as bıraktı acı.
Acı, büyük kumarbaz. Olmaz. Gelmem.
Ters anlaşılır. Yanlış anlaşılır bilançom. Köpeğimsin.
Sakat kalır bedduam.
İstediğim şarkıyı çalmaz radyo.
Bilinçaltımdaki orospu, kaliteli çıkar.
Kendi çıkar. Ben dokunmam. Olmaz. Gelmem.
Tabana doğru genişleyen gövden yeryatağım.
Anladım: Sevmezsın.
Anladım: Cephane bitti.
Anladım: Suyun kurudu. Köpek!

Bu gece senin uyusturucu yanında sabahlarım.
Olmaz. Ölmem.

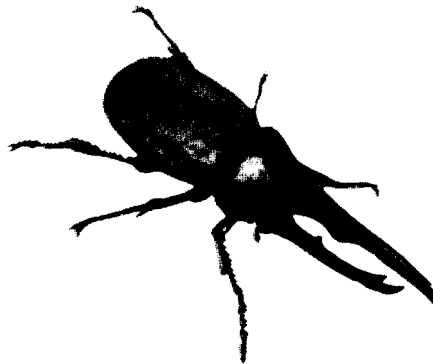

yerçekimsiz ortamda şizofreni

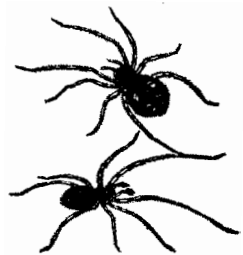
Olağan bir gündü. Sabah erken kalkıp avuçlarımı kestim. Kan pıhtılaştıktan sonra bahçeye çıkıp bir süre gökyüzünü seyrettim telaşla. Gaz hareketi sürüyordu. Hava çizgifilm tadıydı. Eve dönüp birkaç arkadaşımı, annemi, babalarımı ve tanışmaya çalıştığım devlet büyüklerini aradım telefonla. Tanrıların heryerleri ağrıyor. Kimse bana sırlarını anlatmıyor. Kurduğum ilişkilerde leke bırakamıyorum. Şömineye ceset saklayabilecek kadar zengin de değilim. Neoklasik gözlerimle postmodern dudaklarım uyum içersinde aslında. Yalnızlıkla aramızdaki ezeli rekabetten ucuz espri anlayışıyla yine ben galip ayrılacağım. İstanbul'da orospu olmak büyük avantaj: Arasokaklara doğru kalp çarpıntılarınız artıyor. Yasallığın kaybolduğu noktalarda insan, vücudunu özlüyor, etini özlüyor. Söyleyecek sözüm yok. Yeni bir sevdaya tutulana kadar yerçekimsiz ortamda şizofreni dersleri alacağım.

Bendeki görüntülerle genç kızların penisleri büyüyor. Rakıya eğilmiş oğlan çocukları, kaliteli sarhoşluk hayalleri görürken, siyahını borç istediğim gecenin saçlarındaki çıplaklık fazlasıyla frapan. Tedirgin bitkiler, güçlü hayvanların arkasına saklanmış. Nerede olduklarını sanıyordum?! Patronsuzdum. Bir miktar alkol ruhumdaki teröristleri sakinleştirebilirdi. Evet, hemen içmeliydim. Salaklığım tesir edebilecek cinayetlere karışmalıydım. Olağan bir gündü. Sabah erken kalkıp avuçlarımı kestim.

r ö m e r p l a t z

Bu böceğin içine bakabilmek için kadrolu ateşler ve amaçsız zulüm ülkelerinden toprağa geçiş vizesi almak da lazım. Sokakların kucaklaşmaya geldiği meydanlardan agorafobiği, patenleriyle kayıp giden beyaz ve gölgesiz gençlerden keratini, geceden yapışkan karanlığı söküp çıkartmak da lazım. Ben bu açık alanda yüzyıllar önce bir kadınla Karafatma Valsi de yapmıştım; gözleri kemana benzeyen bir kadın. Gülümseyişi bir modern resim galerisine benzeyen, yaşlı bir kadın. Şimdi arasam onu, acaba hangi kilisenin çanında anarko bir güvercin pisliği olarak bulurum?!

b ü y ü k a ş k k e l i m e l e r i

Nesnelere doğru gerileyen bir yüzün var senin!
Nesnelere dokunan, nesnelerle eğlenen bir yüzün!
Her gece çıktığın aşk seferlerinden galip dönüyorsun da
Ordundan, yani duygularından kurtulan yok, işte bu asıl
hüzün!

Gülüyorsun
Yerlere atıyorsun kendine ait sandığın etini,
Gittikçe yükselen Babil Kulesi'nde bir taş zerresinin aslında
Bunu yattığın bütün liman işçileri söylüyor
Bunu seviştiğin bütün sokak çocukları bilmekte
Saçlarındaki kurumuş spermler ve ojeli tırnaklarının ara-
sındaki
bok kırıntıları bunu söylemekte açık açık! Yine de

Orospuluğunun ciddiye alınacak bir tarafı var elbette!
Sen, güzel bir orospusun! Güzelliğin

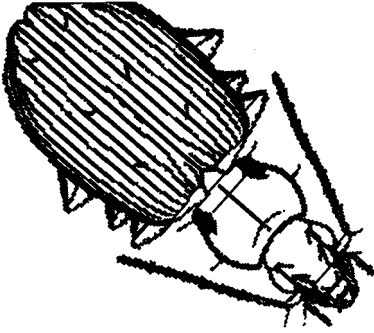

deniz fenerlerini söndürmek için üflen en bir nefes
gibi, sana hükmedemeyişimin terini atmakta
aletini indirmekte!

Bu işin sonu yok! Ben evde oturup Carmina Burana
dinleyeceğim, makarna pişireceğim, kediyle ilgileneceğim
Sen,
Orff olup akacaksın kendi kanının yanına, elinde kare as
yüreğinde masrafsız bir işkence!

g a y h a n e

Yine titremekte günlüğü tutulan bedenın biçimli bacaklarına yayılan yağ, ter ve fûme rengi tül. O, zenci bir ağız gibi rujunu kalabalığa karışmış katatoninin oryantal açılımlarında aramakta. Savaş sonrası bir ten zannetmekte şehre uzaktan bakan kurt, sarkmış memelerin oğlan çocuklarını azdırdığı söylenen martavalı. Elbette dansediyor iblis zerresi bebekler. Daha vakit var. Daha dibine kadar girmedir ölüm. Ölümün becerdiği tek şairim ben infilak ede ede ilerlerken meselede. Laboratuvarım. Daha vakit var. Sevdaya çentik atıyorum. Mücadeleye çentik atıyorum. Beni öpemeyeceksin. Alt dudağım Avrupa'yı ememeyeceksin. Sürüklenir gibi boşalamayacaksın kalçalarına, unutulmuş parlak okyanusların. Ama korkma, hattayım. Ve sevişecek kadar kontura sahibim gitgide telaşlanan boşlukta. Boşluk: O benim kendi organım. Eğilip dilimle dokunurum o sonsuz rekabete. Bölünürüm enerjim ile maddeme, inatla. Ama korkma, hattayım. Daha vakit var.

tanıdığın katillere söyle öldürülecek kimse kalmadı

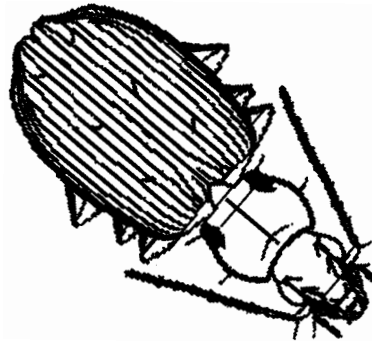
Gecenin yumuşatıcı yerlerinden çıkıp geldiğini düşündüm; *mükemmel korunmanın en kolay şekliyle*. Bir reklam spotu gibi; *size özel çözümler sunar* diyebileceğin bir hijyen probleminin, ereksiyona muhtaç serseri kent sonbaharlarının, ansızın büyümüş global bir yalnızlığın, cevapsız bırakılmış çağrılarla kanatılmış bir sevdanın *tüy dökücü* çapraz ateşinde. Nasıl bir adalete konu olacaksın?! Nasıl bir hayvan evinde, bedeninde, ruhunda vurdumduymazlık ile beslediğin?! Evet, kilo almışsın: Kardeşinin kafasını kestirmiş yapışık bir ikiz gibisin artık. *Artık sana umudu bahşiş vermeyeceğim*. Humour yok. Oligarşi yok. Meydan okuma yok. Seks eğitimi yok. Kulvar var: Koş! Anca yakalarsın senden önde giden aldatmaca ve baştan çıkartma kurallarını. *Yanlış nota seni aptal aşık!* Bir şarkı bile çalamıyorsun. Üstbeynine taşınan ihaneti ziyarete giderken temiz giyin ve yanına biraz radyoaktif madde al. Sarhoşken karalanmış şiirlerden al. Beni alma. Ver-

diğim meyvelerle doyururken uzak yaratıkların karnını, içtenliğini bir dolgu malzemesi gibi yerleştirirken boş bakışlara, istediğimi söyleme özgürlüğüyle kutsandım. Bu özgürlüğün kaybolmuş uygarlıklarıyla kutsandım. Benden ne imal edebilirdin ki?! En yakın saadette mikroplanmak, en kuvvetli davette kavga çıkartmak ve iç sıkıntılarını daima saldırgan konumda tutmak. Hangisi?! Tebrikler. Romantizme sığınmış bir materyalizm kalıbısın sen. Benim gitarıma tel bile olamazsın.

Gecenin yumuşatıcı yerlerinden çıkıp geldiğini düşündüm; patlıcan kızartmasını düşündüm; J.R.R. Tolkien'i düşündüm; bunların anlamsızlığını, atonal bestelerin çıkış noktalarını düşündüm: Akciğer kanseri riskini artırması ihtimaline rağmen bir miktar gül kokladım.

Ve seni marihuana eşliğinde terkettim.

Dumanın ve toprağın bol olsun!

k e z z a p

Portishead etkisi altında, dozunun ayarı kaçmış ve parazitoloji laboratuvarlarının özel ışıklandırılmış kimi narin sü-rüngenleriyle temasa geçerken küfün bakışlarıyla yerini tespit ettiğin nikel kaplı sümüklüböcekler, ayaklarımı ve kollarımı arkadan birbirine bağladığın piton yılanına hangi genetik şif-renin giriş kodunu verecek?! Sen zavallısın. Dağınık saçlı ye-şil hayvan! Kirli ağzının altındaki cini, söyle, şimdi bu histeri krizi nasıl yiyecek?!

s p r i n t

bir ortakulak iltihabı teşhisi için zamir olmayı kabullendim.
ölen bir arkadaşı son bir kez görüp yanaklarından öpebil-
mek için.

ben, taarruz olmaya heves ettim.

menajerim:

- “artık suratını kesmekten vazgeçmelisin.” dedi.

- “tırıştan.”

- “saçmalıyorsun. kimse neşterle tıraş olmuyor.”

niye diye sormadım. eğilip, bir çiçeği koklar gibi sehpanın
üzerindeki eroini kokladım.

- “ehliyetini ve arabanın ruhsatını ver bana. bi’ de kontak
anahtarını.”

- “benden ne istiyorsun? aç telefonu ve bana hemen hem
iyi bir şiir matinesi hem de vücudunda aletimi sokabileceğim
bir dolu delik olan bir sevgili bul. hadi.”

- “gittin sen, haline bir bakar mısın?”

- “ne var halimde? ha, ne var halimde?”

- “arabayı sakın kullanma.”

- “kırmızı ışıkta gemeyerim. hız sınırını aşmayayım. em-niyet kemerim takılı olsun. olay bu mu?”

- “doktorunu ağırmalıyım.”

- “beni rahat bırak orospu çocuğu.” diye çıkıştım ona. bir duş almalı ve ginsberg okuyarak otuzbir ekmeliydim.

- “doktorunu ağırmalıyım.”

- “şu domuz iftliğinde baytar olarak çalışanı mı?”

- “hayır, psikiatristini.”

- “ocukları n koltuğa oturtmamalıyım. bir kaza anında camda patlamaları gülünç kaar.”

- “iyi değilsin.”

- “hangimiz İYİyiz ki.”

- “sıkıntın ne senin? bela mı arıyorsun?!”

- “evet, bela arıyorum. bu, beni rahatlatıyor. sağırlığımı artırıyor. körlüğümü artırıyor. topallığımı artırıyor.”

- “anahtarları ver.”

- “anahtarlardan eroın yaptım.”

- “ANAHTARLAR!!”

- “anahtarların amına koy’ım.”

- “doktorun numarası katı?”

- “sıkı gece, değil mi?!”

menajerim ayağa kalktı, elinde cep telefonu, numarayı hatırlamak için odada dolaşmaya başladı.

- “dikkat et, dali’nin kuyruğuna basma!”

- “o da ayrı bir manyaklık; evinde kim timsah yavrusu besliyor?!”

- “ben!”

- “yani başka?!”

- “başkasından bana ne! ben timsahı seviyorum. başkaları sever sevmez, beni ilgilendirmiyor.”

- “kaçtı şu numara...”

- “yakında ona ateş çemberinden atlamayı öğreteceğim.”

- “senin beyninde yaşayan hücre kalmadı şu bok yüzünden.”

- “*pudra*’ma karışma! ben senin sevgilin hakkında tek kelime etmiyorum.”

- “tamam, buldum!”

o, numarayı çevirirken ben *pudra*’mla biraz makyaj tazeledim.

- “geliyor!” dedi, “bir yarım saat sonra burada olacak.”

- “biz de yola çıksak, ortada bir yerde karşılaştık. şu tren problemleri gibi.”

- “tek satır yazamıyorsun artık, macarlar senden şiir seçkini bekliyor.”

- “avrupalılar şiir yazar ama, şiirden anlamazlar. şiir, doğuya has birşey.”

menajerim, dali’nin kuyruğuna basınca, dali, menajeri ısırıldı. menajerim, yere düştü. sağ ayağı, dali’nin alt ve üst köpek dişleri arasındaydı. bir timsahın bütün dişleri, köpek dişidir.

menajer, acıyla bağırıp çağırırken ben *pudra*’ma döndüm.

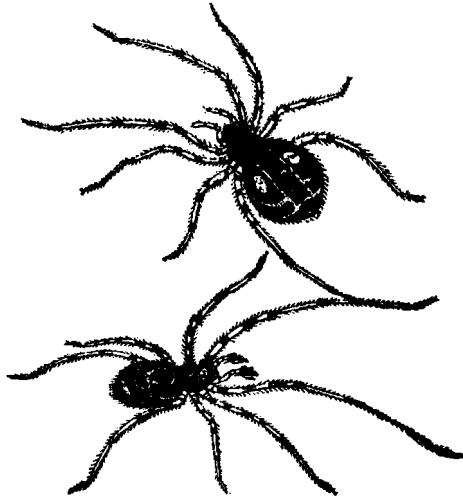
- “yardım et lütfen!”

- “sen kaşındın.”

yerde sürünerek cep telefonuna ulaşmaya çalıştı bir süre.
sonra bayıldı.

ben kalkıp dali’nin yanına gittim; kucağıma aldım. burnu-
nu okşarken:

- “seni yaramaz çocuk!” dedim, “ayakkabılı ayak; mideni
bozacak şimdi!”

u p u z u n s a ç l a r a m a i l a t m a y o l l a r ı

Yara izlerini yalarken vücuduna yayılmış, önemli kesiklerde bir süre bekleyip o dalgın ve olgun bakışlarının gizli müptelası oldum: Biliyorum, kimi şehirlerin romantizmi delikanlıyı bozar ve siksalak oğlancıların geceliklerini yırtar, ama dudaklarım dudaklarıyla sokak kavgasına çıkacaksa eğer, eğer ihtimali varsa bir piste dönüşen temasta timsahlar arasında birbirimize otuzbir çektirmemizin, neden kıyımdasın ki içimde, aletimden değil, gözlerimden fişkıracak olan gaddar döl?!

Yara izlerini yalarken vücuduna yayılmış, önemli tünellerde bir süre bekleyip bir lavın gelip beni yutmasını diledim. Tüm kıvrımlarına uzanmış yatan o yumuşacık dillerin sıcak ve egzotik sürtünmesinde benim de nöbete kalkan organlarım oldu. Kabullendim ki: Yalnızca tatil günleri verilen bir ilavenim ben senin.

Upuzun, upuzun saçlarına upuzun mailler atmak istedim: Hey Cellat! Giyotine Seslen, De ki: Ben Altındayken İnerse Keskin Olması Gerekmez! Alışkınız! Üstüne zamanın-

da gökyüzü düşmüş adamız! Hey Cellat! Upuzun saçlarına
upuzun mailler atarken ben,
yaklaş bana ve yerse, sıkıysa,

Parolayı Yanlış Söyle!

k ü ç ü k k e n a y a ğ ı m a k e r t e n k e l e
b a t m ı ş t ı
y ı l l a r g e ç t i h i ç b i r g a z e t e
y a z m a d ı

Uygun bir fiyata hamamböceklerime dokunabilirsiniz. Onların alkol oranı düşük ve sıradan evlere tatile gitmezler. Damarları kısa devre yapmış bir gövdeyi topluca yerlerken, hizaya girmezler. İnandırıcıdırlar.

Aralarından orkestra şefi çıkmaz.

Asgari müşterek bulabilirsek, kalın bağırsaklarımı luna-parka götürebilirsiniz: Bir çocuk oyununa dönüştürebilirsiniz salgın hastalıkları ve bağırsaklarımı bunun bir çözüm olduğuna ikna edebilirsiniz. *Warning!* Hayatlarımızdaki oyuncular on sekiz yaşlarını doldurmuşlardır. Hayatlarımızdaki sis perdesi, bir film hilesidir. Bağırsaklarım! Tersanelerde Nuh'un Gemisi'ni aramayın boşuna! Veterinerler bu işe karşı! Hayallerin kıyı şeridi bu işe karşı! Bu saatte açık ecza-

ne gibisin sevgilim: Kafan çok güzel!Cevap şıkları arasına ölen arkadaşlarımızın adlarını da alırsanız adrenalın takviyesi meselesine el atabilirim: Şiddetli uyuşturucu krizlerine, gece otostoplarına, erken gebeliğe, ahlakî soysuzlaşmaya biraz daha sıcak bakabilecek bir padişah modeli geliştirebilirim. O zaman hikâyelerimizi paylaşabiliriz. Çatlama noktasının yerini gösterebilirim o zaman. İnsanın çıkarttığı gazın kaçta kaç oksijen: Hesaplayabilirim. Sabah sevişmelerine katılabiliyim önyargısız. Boşalmalar esnasında şehri terkedebilirim. Şiirlerim sizin olsun! Aşkларım sizin olsun! Beddualarım sizin olsun! Gittiğim bütün yerleşim birimlerindeki morgların kapıları açıktır bana. Otopsimden para da almazlar!

Tehlikeli hareketlerden kaçınacağınıza söz verirsiniz eğer, saç tıraşınızı da değiştirebilirsiniz. Birkaç kafatasına anlaşılabılırız. Birkaç sokak kavgasına anlaşılabılırız. Dudaklarınızı ilaçlatmayın: Kimi şahane manalar ölüyor. Birkaç yankılanan kelimeye anlaşılabılırız. Düzeyli delirium'a anlaşılabılırız. Mesafelere objektif yaklaşın. Birkaç büyü tuzağına anlaşılabılırız. Şahsen ben buna teşekkürü bir borç bilirim.

Alın götürün beni vefanın yattığı yere, başucuna mezartası diye dikin.

fragmanıa

Masanın üzerine belden aşağısı olmayan bir orkinos bıraktı.

- “Bu pürüz çıkartmayacak mı?!” diye sordum.
- “Unut bunu,” dedi. “Acı çekmek mekrûhtur.”
- “Sana bazen yalnızca sanal ortamda ulaşabiliyorum.” diye ekledim. “Hafızaları biriktiren ilişkiler yaşamının riskini alamam artık.”

- “Gel, biraz orkinos kokla. Açılırsın.”

- “Işıkları söndür; yemek yerken çok utanıyorum.”

Uzun ellerini kısa bacaklarının arasından geçirerek yerde yatan, belden yukarsı olmayan delikanlıya dokundu.

- “İhtiyaçlarını karşılamak için bunu da kullanabilirsin.” dedi.

- “Bana ağız lazım!”
- “İnsanın her yeri ağızdır. Bunu öğrenemedin mi?!”
- “Hangi fobiyi ekolleştirdiğini sanıyorsun?!”
- “Korkularıma güvenirim elbette.”

- “Orkinosla çocuğu birleştirmene yetecek mi bu peki?!”
- “Herşey deneydir: Güneşin doğması, yağmurun yağması, aşk, ölüm.. Herşey bir başka şeyi dener.”

Kalktım, bara geçip bir içki doldurdum kendime.

- “Aferin,” diye mırıldandım, “bakalım bunu, negatif enerjiye nasıl anlatacaksın?!”

k a v g a

evine varınca beni ara mutlaka.

ah yoo

sağlıklı olduğunu söyle.

ah yoo

kanın durduğu yalanının arkasına saklan.

ah yoo

bacakarana doğru eğil ve oradaki boşluğa doğru bağır.

ah yoo

kırık kemiklerini itinayla ve ecelle tespit et.

ah yoo

burası ortadoğu. bunu pis günlüğüne yine yaz.

ah yoo

yine yaz: ölüyoruz. yine yaz: sinirliyiz.

ah yoo

özür dilerim yine yaz.

ah yoo

evine varınca bu ülkede beni ara mutlaka.

ah yoo

ve faillerin yüzünü hiç unutma lütfen.

ah olamaz

yumruklarına doğru geri çekil.

ah olamaz

bu tehlikeli şakanın, bu kriminolojik bulantının fiyatını öğren.

ah ölüyor

kıpırdama, başka kimseyi arama, hemen geliyorum.

ah ölüyor

özür dilerim yine bilinçsiz ruh. sanırım yine tecavüz.

s i n e r j i

bu atmosfer borusundan geçip atalarımızın anlattığı sinerjiyi bulmalıyız efendim. sinerji, bir hava durumu ve onu bulmak için işbirliği yapmalıyız yine.

kaptanın seyir defteri: uzun zamandır yoldayız. yorgunluk ve umutsuzluk mürettebatımın moral seviyesini düşürdü. seks duygularını köreltti. gemimiz göktaşları, uzay komedyenleri arasında ilerliyor. şu anda güneşin ergenlik döneminden geçmekteyiz. hemen sağımızda jim morrison dağları'ni net biçimde görebildiğimiz black metal gezegeni var. tek itici gücümüz, sinerjiye ulaşma hayali. hiç postacı gelmiyor. vücutlarımızdaki bütün düğmelere bastık; koruyucukalkan niyetine ağır uyuşturucular kullanıyoruz. ikinci kaptan, kendisini erkek diye aşağıladığımız gerekçesiyle bize küstü; iki gündür odasından çıkmıyor. çıkamıyor, çünkü kapıyı kilitlemiş ve anahtarı bulamıyor. odasında sitoplazması güzellik yarışması kazanmış bir de sivrisinek var. hintli bir sivrisinek. tuhaf.

bu viskosite borusundan geçip atalarımızın birbirine girmesine yol açan sinerjiyi bulmalıyız efendim. sinerji, bir manyetik alan ve onu bulmak için işbirliği yapmalıyız yine.

kaptanın seyir defteri: uzun zamandır yoldayız. sihirbazların hiçbirisi sırlarını açıklamadı. beyinlerimizin ortaçağa takılmış olmasından korkuyorum. deliler farklılık gösteriyor. hangi deliye saygı duyacağımızı unuttuk. gemimizin zango-cu karadeliğe düştü. ikinci kaptan, kargo bölümündeki sandıklarda karısının parçalanmış cesedini arıyor. bugün üç mars daha gördük. *buradaki kelimeleri yeşil kalemle yazmalıyım. yeşille, yeşil olan bir şeyle karşılaşmayalı çok oldu. kontrolü yetkili subaya bırakıp geminin çocuk parkına geçmeliydim. küçük erkek çocuğu pipilerinden kendime bir reklam filmi çekmeliydim. boşluk şizofrenisi hepimizi etkiliyor. gerçek bir yerçekimini hissetmeyeli çok oldu.* mürettebat, beni her an bombalayabilir. iskambil destesini bir kesiyorum ki, çıkan karttaki kız çıplak, papazın önünde domalmış, arkasında iğdiş bir vale!

bu lüzum borusundan geçip evimizi bulmalıyız efendim. sinerji, sigarayı tersten yakmayı önler ve onu bulmak için sizi asmalıyız yine.

kaptanın seyir defteri: beni geminin kuyruğuna teneke kutu diye bağlayacaklar bu nankör elemanlar. saklanmak zorunda kaldım. peşimdeler. ikinci kaptan başlarına geçti. lazer tabancam ve dijital kol saatim çalışmıyor. mutfığa sığındım.

omega marka yapay bir ıspanakta toprak taklidi yaparak izimi kaybettirdim. pişirilene kadar tehlikeden uzaktayım. sinerji meselesine gelince, mürettebat sinerjiyi ayaklanma sanmayı sürdürüyor. romantik şiddet, bütün ihtişamıyla içinde bulunduğumuz devasa boşluğu doldurmakta. geminin rotasını bir kerhane gezegenine çevirmişler. beni satacaklar: kaptanlarını. şerefli bir meslek hayatı kerhanede sona erecek. çeşitli yaratıkların altında, dünyada yaşadığım aşkları düşüneceğim. ayak seslerini duyuyorum; gitgide yaklaşıyorlar.

ikinci kaptanın seyir defteri: kaptanı on ton hakiki ıspanak karşılığı kerhaneye sattık. şimdi müthiş bir yıldız yağmuru altında sinerjiye doğru yolculuğumuza devam ederken, odamda, şoför arkası pencere kenarında, sakız çiğneyip toplumsal konumumuzun bilinçaltıyla ilgisi üzerine tezler üretiyorum.

bugün beş plüton daha gördük.

matrix iç savaşı

*bebekleri sev
çocukları himaye et
gençlerle tartış
yetişkinlerle konuşma
yaşlılara acı*

- "Yola çıkmadan yanımıza bir miktar ölümcül virüs alalım." dedi yüzbaşı. "Düşmanı etkisiz hale getirebilir."

- "Karşı siperlere doğru topluca hapşururuz komutanım." dedi çavuş. "O da yeter!"

- "Doğru." diye onayladı yüzbaşı. "Düşman ne kadar yaklaştı?"

- "Aramızda bir Üçüncü Dünya ülkesi kadar mesafe kaldı."

- "Bu kötü. Ya erzak durumumuz?"

- "Hepimiz rejimdeyiz."

- "En iyisi. Şişman askerlerden oluşan bir ordu daima yenilir."

Çavuş, masaya eğilmiş, yazıyordu.

- “Ne yapıyorsun sen?!” diye çıktı yüzbaşı.

- “Son sözünüzü not aldım efendim. Sizin gibi bir lidere yakışan bir vecize. Kaybolmasına gönlüm razı olmadı. Yazdırıp yemekhanenin kapısına astıracağım.”

- “Asın, asın! Fırsattan istifade sözleri de asın!”

Telaşla içeri giren albay, elindeki kâğıdı yüzbaşıya uzattı:

- “Cepheden mesaj var komutanım.”

- “Saçmalamayın albayım.” dedi yüzbaşı kâğıdı alırken. Şaşkın albay, çevresine ve rütbelere baktıktan sonra:

- “Hay Allah..” diye mırıldandı. “Telaştan..”

- “Savaş stresi.” dedi çavuş. “Ben de ishal oldum. Sıçayım mı, savaşıyım mı, arada derede kaldım inanın ki..”

- “Sorma, aynen.” dedi albay. Yüzbaşı, mesajı inceliyordu.

- “İlginç!” dedi.

- “Nedir o ilginç olan yüzbaşı?!” diye sordu albay. “Ratingimiz mi düşmüş?!”

- “Hayır canım, yazı karakteri ilginç. Bir bayan yazısını andırıyor.”

- “Karınızı özlediniz herhalde?!” dedi çavuş.

- “Ona küstüm. Yatmıyorum artık. Ben, kızımı özledim. Onun o...”

- “Öhö öhö!” biçiminde gırtlığını temizledi albay. Şöyle bir kendine geldi yüzbaşı, kelimelerini topladı:

- “Çavuş!” diye bağırdı. “Çabuk bütün tabur alanda toplansın.”

- “Emredersiniz komi’tanım” diye yanıtladı çavuş. Yerinde geriye döndü ve koşaradım odadan çıktı.

- “Hayrola?!” diye sordu albay. “Aramızda bir sorun mu var?!”

Yüzbaşı, hülyalı gözlerle albaya baktı:

- “Bunu bana yapmayacaktın bebeğim.” dedi.

Albay, başını öne eğdi:

- “Affet beni..” dedi.

- “Sen bir savaş suçlususun!” diye haykırdı yüzbaşı. Albay, buna karşı koymaya kararlıydı:

- “Abartıyorsun.” dedi usulca. “Ben herşeyi vatanım için yaptım.”

- “Vatan için nöbetçilerle oral seks yapılmaz!” diye kükredi yüzbaşı.

- “Ama, Freud’a göre anasütünden erken kesildiğim için, ben...” diye kekeledi albay.

- “Dörtgöz!” diye alay etti yüzbaşı. “Evet, dörtgözsün sen. İki gözün, bir ağzın, bir de göt deliğin: Dörtgözsün sen! Seni hiç sevmedim.”

Ağlamaya başladı albay, iskemleye çöktü, hıçkırıklara boğuldu:

- “Demek herşey buraya kadardı.”

Birdenbire içeri amiral girdi:

- “Ne oluyor?!”

- “Sizin ne işiniz var burada amiralim?!” diye sordu yüzbaşı.

- “Gemim KARAYaya oturdu. Vazifeden kaçmamak için buradayım. Ha deniz, ha kara. Düşman her yerde. Farkeder mi yüzbaşı?!”

- “İyi ki geldiniz. Biz de albayı kurşuna dizecektik. Biraz dinlenmiş olursunuz.” dedi yüzbaşı.

- “Bu harcadığın kaçınıcı albay?!” deyip yeniden hıçkırıklara boğuldu albay. Yüzbaşı, elindeki mesajı amirale uzattı:

- “Okuyun şunu lütfen, haksız mıyım?!”

Amiral, mesajı, bir kaşı havada, büyük bir ciddiyetle okudu.

- “Bir bok yazmıyor burda.” dedi sonunda. “Abuk sabuk karalamalar var.”

- “Hah!” diye ünledi yüzbaşı, “Albayı kurşuna dizmek için bundan iyi bahane bulunur mu?!”

Dışardan duyulan sesle irkildiler:

- “DÜŞMAN SALDIRIYA GEÇTİİİ!”

- “Hemen rok yapalım.” dedi amiral.

- “Savaşta rok yapmamız şimdilik imkansız amiralim.” dedi yüzbaşı.

- “Beni verirseniz belki saldırmaktan vazgeçerler.” dedi albay burnunu çekerken.

- “Salak salak konuşma. Sen rehine misin ki?!”

- “Demir alıp uzaklaşalım.” dedi amiral.

- “Yanlış olmaz mı?!” dedi içeri giren çavuş. Rütbesi yükselmiş, mareşal olmuştu.

- “Seni kim mareşal yaptı?” diye sordu yüzbaşı.

- “Annem.” dedi mareşal. “Ama açıkçası çavuşken daha

mutluydum. O zamanlar köyde küçük bir evimiz vardı. Babam iletken soprano imalatıyla uğraşıyordu. Annem, futbola düşküncü ve benim top toplayıcı olmamı istiyordu. Oysa benim homoseksüellere karşı bir ilgim yoktu. Daha sonraları..”

- “Kes!” diye gürledi yüzbaşı. “Albay alınacak.”

Dışardan gelen “teslim olalım” sesleriyle yerlerinde zıpladılar.

- “Kim teslim oluyor?” diye sordu amiral.

- “Biz..” deyip yeniden hıçkırıklara boğuldu albay. “Tek bir şiir yazamadan öleceğim.”

- “Siz teslim olun, ben olmuyorum.” dedi mareşal. “Ben köyüme dönüp top toplayıcısı olacağım. Benimle geliyor musunuz albayım?! Çok yakışıklı bir yan hakem tanıyorum.”

- “Bu savaşta şike var.” dedi yüzbaşı, “Bize kazanacağımızı söylemişlerdi.”

- “Bizim gemiler de kâğıttan çıktı.” dedi amiral. “Söylemeyeyim söylemeyeyim dedim ama..”

- “Allah bilir, uçaklarımız da kâğıttandır.” diye sitem etti yüzbaşı. “Zaten taburun yarısı kurşun asker!”

Bu kördögüş böyle sürüp gitti. Hangi rütbe neye karşılık geliyordu, hangi hiyerarşik yapı kime peşkeş çekiliyordu: Biz öğrenemedik. Biz sivil âşık olduk. Biz sivil mücadele ettik. Biz sivil konuştuk. Biz sivil yazdık. Sivil öldük. Üniformamız, tenimizdi. Üstün başarı madalyalarımızı donlarımıza taktılar!

k ı z ı ş m a

Gölge!

Cilvemsin!

Yuttuğum tespihböceklerisin her veda sosyetesinde. Örneğin, ciddi bir ayrılık tasarlayan iki kişilik örgüt gibi, suç teşkil etmeyen bir güzelliktesin. Fecisin.

Çok azı dişli et!

Alkolün son saatlerindeki *serial* cinsin. Sevgilimin teni ısırırken tenimi yüksek basınçlı birleşme ve sıyrılma çalışmalarında, çalışmalara hız verilmesini isteyen tuhaf bir milletin vekilisin. Ah tabii, sersem kafam, sonbahar onu aramamı söylemişti. Nasıl unuttum. Bana biraz yağmur ayırmıştı. Bana biraz sarı yaprak ayırmıştı. Bana birbirine bıçak çeken delikanlılar ayırmıştı. Şarkının orta yerinde sahneye kusmaya başlayan bir rock starı gibi,

borunun deliğe dadandığı yerde, mecburi istikametsin.

Evimi saran akreplerle mektepteyiz. Bu büyük imtihan için önceden hazırlanmış kopyalarız birbirimize. *küçük İskender'i Koruma ve Hayata Kazandırma Vakfı Üyeleri! Saygıdeğer itler! Hacimli tümörlerinizi serbest bırakın ve elleyin iktidarın arka planlarını! Şüphesiz spreylere boyayın! Yazı yazmakla kirletin devletleri! Yazı yazmakla kirletin kurumlaşmış yazgıları! Yazı yazmakla kirletin ahlaklı geçinen tarihi!*

Gölge!

Cilvemsin!

Döve döve öldürdüğüm uğurböceklerisin her umutlandığımda. Örneğin, iki boş bardakmışız da dolu bir sürahinin yanında, dolduran yokmuş gibi bizi.

s i y a t i k

Kalbimi kuşlayarak yasadışı meydan fotoğraflarında, sıska bacaklarının üzerine tek bir göz oturtmuş ayin plazmalarının açık kanalizasyon borularını döşedim belirsiz matemlerin sıtma aşılaman iskelet çocuklarına. Onların eti yoktu. Örtündükleri derilerle puhuların dikkatine ve dev yüzlerine plastik yelkenlilerle yanaşıp aşuya koyu renk kattıklarını söylediler; aşının ardındaki telsiz konuşmaları ve öncü böceklerin kontrol yürüyüşleri yumurtlamanın geometrisinde son buldu. Karşılıklı huzur içinde çekinilindi karbona. Karbon korunağa. Karbon sipere. Karbonun temsilî kumandasına. Hayatın havzasında aşka ait hiç cerahat, hiç ganimet yoktu. Bunu bana tanrı dedi; gövdemle işittim.

meyhane tavsiyesi ya da çok konuşan birine kafa atma biçimi

Ölçülü iç şü boku. Yarış atları, daha hızlı koşabilmek için içkiyi azaltırken, abartmanın bir manası yok. Dünyada alkol bitmez; korkma! Evinin duvarlarını bile şampanya ile boyadın, asıl şampanya rengi budur yalanının arkasına saklanarak. Genç kızlara bayıldın. Kafayı bulunca genç kızlara gelinlik almaya kalktın. Genç kızlar gelinliklerini kocalarına kefen dikmek için saklarlar; bir bunu yakalayamadın. Küçük erkek kardeşini fırlatmak niyetiyle evinizin teras katında yaptığın man-cınık, ailemce mühürlendi. Bedenine turistik ruhsat çıkartıp sabahlara kadar seviştin. Ne bulduysan seviştin. Ölçülü birleş. Ölçülü temas et. Artık büyüdün. Sinir sisteminin çökmesine az kaldı. Kekelemene az kaldı. Hemen bir “marka” olmalısın. Barlara gidip en kötü vişne sularından sipariş etmelisin. Röntgen filmleri çektermeli ve dost toplantılarının eğlenceli saatlerinde ortamı bozmak için filmleri onlara göster-

melisin. Bak, erotik dans show'ları yapan delikanlılara yabancılaşma da teklif etmedin henüz. Etmelisin! Şaşıрма! Bunlar senin ödevlerin; ödemen gereken senetler. Bunlar bitirmen gereken ilişkiler hep. Gülüp geçmelisin. Küfrü basıp yürümelisin. Ölçülü iç şu boku. Elektriğin kesilmek üzere. Bileklerin kesilmek üzere. Unutma! Ayakkabı numaranı da değiştirmelisin.

Elbette sana söylüyorum: İçinde biriken cerahatle zaman geçirmeden yeni bir kokteyl yapmayı öğretmelisin yetişen nesle. Teknik arıza. Teknik arıza. Postane personeline “pul” diye hitap etmekten de vazgeçmelisin.

Hadi canım, sen gökyüzünün denize yansıyan vicdanından ne anlarsın?!

Bir duble daha.

Barmen, bir duble daha.

Hayatına bu sözler yön veriyor senin. Adındaki harf sayısını hatırlamıyorsun. Kaç annen oldu hatırlamıyorsun. İlkokuldaki sınıf arkadaşlarının kilolarını hatırlamıyorsun. Amerika'da kaç komünist var bilmiyorsun.

Bir duble daha.

Barmen, BİR DUBLE DAHA.

Alkol oranımdan çalarsan YAKARIM BU GECE BURAYI!

Bu işte! Senin içinde bulunduğun sınıfın insanlarla iletişim kurabildiği tek cümle bu: BİR DUBLE DAHA! Şarapçılarla, pisliliğiyle oynayan sokak çocuklarıyla, dilencilerle ve

parklarda yaşıyan garip delilerle kurduğun arkadaşlıktaki sihirli parola: BİR DUBLE DAHA! Yalnızca, dipsomani karşısında kaprislisin. SIVI ALMAM ŞART! İçki, çorba, su, ayran, kahve, çay.. neyi eline geçirebilirsen.. Hiçbir şey bulamazsan bir erkeğe oral seks yapıp spermlerini yutuyorsun. DİPSOMANİ! Tanrım, sapkınlığa dönüşen SIVI İHTİYA-CI! Sen yakında vampir de olursun bu gidişle! Susuzluğunu gidermek için ısırıp emdiklerinle kendine muhteşem bir imparatorluk kurarsın!.

Ölçülü iç şu boku. Vücudunu hücre hücre satsan da bu hesabı ödeyemezsin!

alerji

Kadrolu tarantula sepetinle sen ne tuhaf kadındın sahi:
Sertleşen vajina akıntılarının üzerinde yükselen gövdenle, o
tatil yolculuğunda, durduğumuz benzin istasyonunda, ben-
zini şarj eden aleti yerleştirip organına, basmıştın pompa
düğmesine, ah o tarihe geçen kahkahalarınla ardından,

-Şimdi en ateşli erkeği bekliyorum alev almak için, diye
bağırmıştın. Sürtünme lazım!.

Şaşırmıştık:

Bizler birer ıslak kibrit çöpü.

Sen, kadrolu tarantula sepeti.

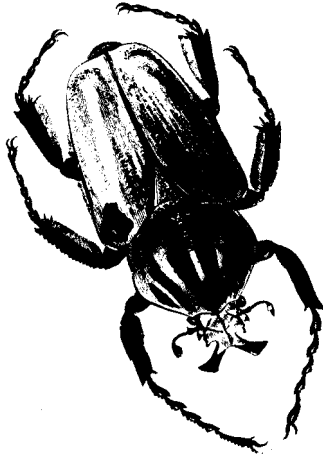
k u ŝ k o n m a z

Telaffuz kütüğünde paramparça vücutların distortion belgeleri var: Tırnaklara maruz kalma. Ormanda yol uzun. Ormanın yolu uzun. Ormanda yolu olanın kısa ömrü uzun. Ağaçların ayaklarını yıka; ağaçların lavman ihtiyacı için en kalın bakışların lazım; ağaçların her lisanda ve her türlü sarhoşlukta yeniden dikilmesi lazım; ağaçların sol ellerini yıka; ormanda saklanan basgitarı bulmak zor; ormanın cehaletine arka çıkmadan ona kefil olmak lazım. Belirsiz penis! Sana kronik sanal bir vajina sunmak lazım.

Elbette dövüşeceksin itham, elbette dövüşeceksin sıran gelince küntle. Ama sana en ucuzundan bir akıl almak lazım.

Telaffuz kütüğünde yüzülmüş leşlerin ağır kesiciler adına açıklama yaptıkları bazı asalak cinsleri var: Sihirlere maruz kalma. Deformasyonda yol uzun.

Kalan kalmış / Yalan yanlış: Ağzında aft varsa eğer, anma adımı; aids bulaşır. Sana şimdi biraz, kuvvetli ihtimal kaliteli bir intihar da lazım.

KORSANLAR

İlk kasetleri

KARA BAYRAK ANATOMİSİ (single)

İle

Tüm müzik marketlerinde

A YÜZÜ

1. Şarkı: Miço Bacakları

Viskinize kadın alır mısınız
Soğuk bakan bir kadın
Tek memeli, iki kukulu bir kadın
Viskinize kadın alır mısınız

Viskinize oğlan alır mısınız
Pek kibar bir oğlan
Tüm memleketi tıraşlı bir oğlan
Viskinize oğlan alır mısınız

Yalnız uyuyanları sevmez kimse
Çift kişilik yataklara benzer insan
Mahsulü artırmak gerek aşklarda
Çat kapı girdin ruhuma
Kaptın götürdün beni
Satılan mal geri alınmaz sevgilim!

2. Şarkı: Asla Bakire Kalamazsın

Beni sevmekle tehdit et beni
Bir solaryum şuası gibi gireyim tenine
Öldüreceğim ilk insan ol
Sıraya gir dudaklarımda
İkmale kal kasıklarımda
Adım söylendiğinde
Ayağa kalk, hazırola geç
Sonra her gün başka renk olsun gözlerin
Kafaderimi yüz sevişirken
Kemerini süslesin aşkım!

Tanıştıysak eğer
Asla bakire kalamazsın
Doğacak ilk çocuğumuzun adı
'Soldan ikinci' olsun artık!

Cam kenarı bedenini
Süratle kullansın hayatım!
Bir yumrukta devireyim
İçindeki dinozoru!
Alkollü gel geceleri
Dengeni yitir hafızamda
Hep bana düş
Hep bana düş canın istedikçe!
Yalnız seni sevdim de
Sonra her gün tutulsun dilin
Savaşbaltan olsun penisim
Kıcının kenarında yeryüzünün!

B YÜZÜ

3. Şarkı: Rulo Okyanus

Kıvr kıvr bakışlarına sok denizi
Sokak likörü içerken geceleri.
Çöken bir bilgisayar gibi ruhum
Severek, yeniden programla beni!

Hile yap öpüşürken
Öğrendiğim tek yabancı dil
Senin dilin ağzımda!
Parmakların gevşerken boğazımda

Boğduğun sevgili benim
Hatırlamazsın, haplıydın
Hatırlamazsın, haklıydın aslında!

Kıvr kıvr bakışlarına sok denizi
Tartaklanmış bir melekken sezgi.
Herşeye razıyım ama, lütfen
Üstüne dökmeden sev beni!

Hile yap sevişirken
Oyduğum tek beden
Senin etin bu heykelde!
Nemrut bir adam sayılırım genelde
Taptığın şeytan benim
Hatırlamazsın, haplıydın
Hatırlamazsın, haklıydın aslında!

4. Şarkı: Dümen Dağları

Neden büyük yaşamadın ki
Salaklık sponsorun oldu..
Rating aldın tüm kıl aşklarınla
Zimmetine geçirdin aklınca doğruyu!

İkimden aş'şa elde var bir
Kalbe penaltı çekilmez bunu da bil
Boş vakitlerinde insan ol bari
Dansa müsait değil bu gece his

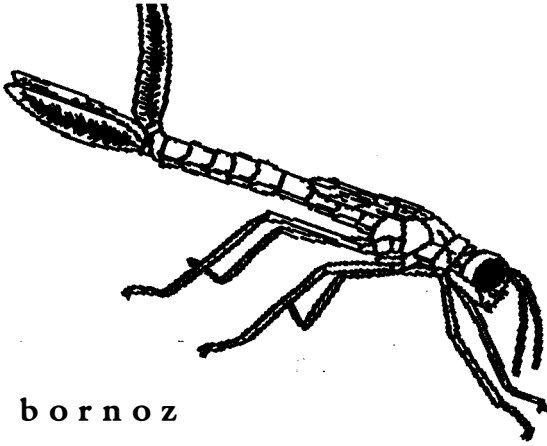

Ekmek bulamıyorlarsa .arrak yesinler
Onları ayırdık, artık mutluyuz desinler
Yok canım, yok takat, yok bi' parça ödün
Şimdi kulvarımda yalnızım
Huysuzlanıyor önümdeki at
Ekürim bilinsin hasbelkader keder

Neden büyük yaşamadın ki
Hayatım taklaya geldi..
Nerden söktün o kobra cinneti
Yüzüne sakladın aklınca geceyi!

İkimden aş'şa elde var bir
Kalbe prezervatif geçirilmez bunu da bil
Her boşalmanda tüken git bari
Özre müsait değil bu gece his

Ekmek bulamıyorlarsa şevkat dilesinler
Onlara bol bol koyduk, yol aldık desinler
Yok canım, yok derman, yok bi' yol parası
Şimdi esrarımda yalnızım
Huysuzlanıyor önümdeki ot
Kankam bilinsin göt korkusu!

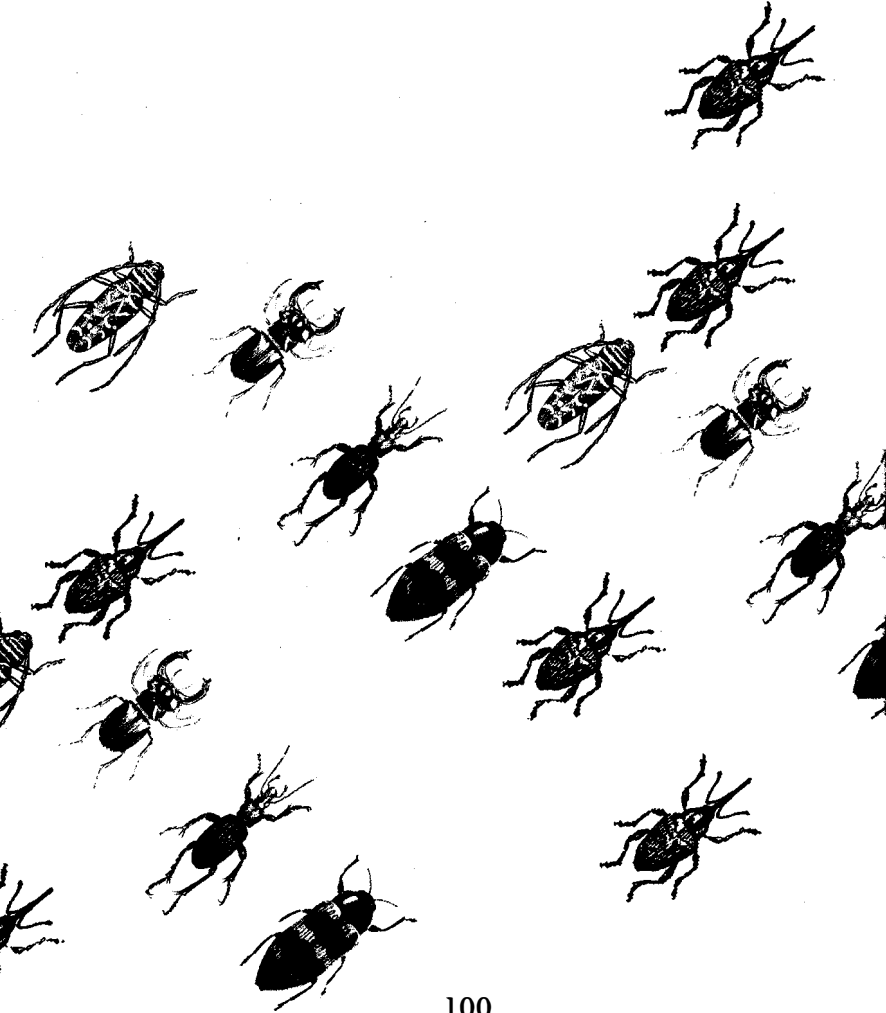

k u r u b o r n o z

geç olmuştu. artık kalkıp pireye dönecektiniz. üstünde yaşadığınız pire, kentin boşluklarına musallat olmuştu. gece olmuştu. geç olmuştu. musikiniz ince ince kaşınıyordu. yeşil bir çizgiye benzeyen bakışlarınızın kavisinde, sancağını yere düşürmeyen çok yaralı askerdi aşk. yalnızdınız. yalnızlığınız yekpare taşı. size, akşamları, sarhoş bir sevgilinizin telefon-da dinlettiği bir parçayı hatırlatan hummalı uğultu, kalbe kâr bir efkarla usulca yaş döktüğünüz de hakikatti. geç olmuştu. artık kalkıp pireye dönecektiniz. ölmek, ödevinizdi. ela rengi saçlarınızla, ceviz kaplama dudaklarınızla zehre dair bilgiydiniz. siz, benim sizi seveceğimi, çok önceden bildiniz. siz, benim sizle kainatı kucağımıza oturtacağımızı, çok önceden sezdiniz.

sabırlıydınız. yüzümü yüzünüzle reddettiniz. mamafih, etin kibarlığı, kurbanın zerafeti, pireyi etkilemedi. pire, tannının tüyleri arasında kaybolurken, sizden bana, yalnızca bir mesafenin iki noktaya karşılık gelen bilimsel hüznü kaldı.

affedin. sevdim. sevda bu gezegende çoğul hataydı. hatanın telafisinde, kendi mecaz anlamıma ıstırap ile muktedir oldum.

k u ş k o n m a z II

Kurukafa hususunda, malum, saklanan lapayı ateşli yazgının soundtrack'inde, o, arza yansıyan görüntünün fonuna oturtulan ani bir penis sertleşmesinin . belleğine, kasıktaki o kanlı gagaya, tebessümdeki yardım çağrısına şans tanımaksızın yaklaşman lazım. Neylere hapsolmuş nefesleri geri alman lazım içine. Bırak vücudunu tehlikeye ait müziğin ritmine; bırak kötünün med-cezirinde, biraz da korku kazansın. İlham ölsün.

Sen neredesin kelimelerinin arasında pars dolaşan arap istilası: Tahribatını *one night stand*'lere göre ayarlamış, gözleri iri, siyah ahtapot olan şahane serseri.

Vantuzlarının emdiği parsların, yine dolunaya کافیye düşen kendi gölgesi. BEN SENİ ÇOK ANLAT-TIM.

İstanbul'da anlattım.

Seattle’da anlattım.
Berlin’de anlattım.
Cehennemde anlattım.
Herkes anladı da sanki anlattıklarımı
bir sen anlamadın.

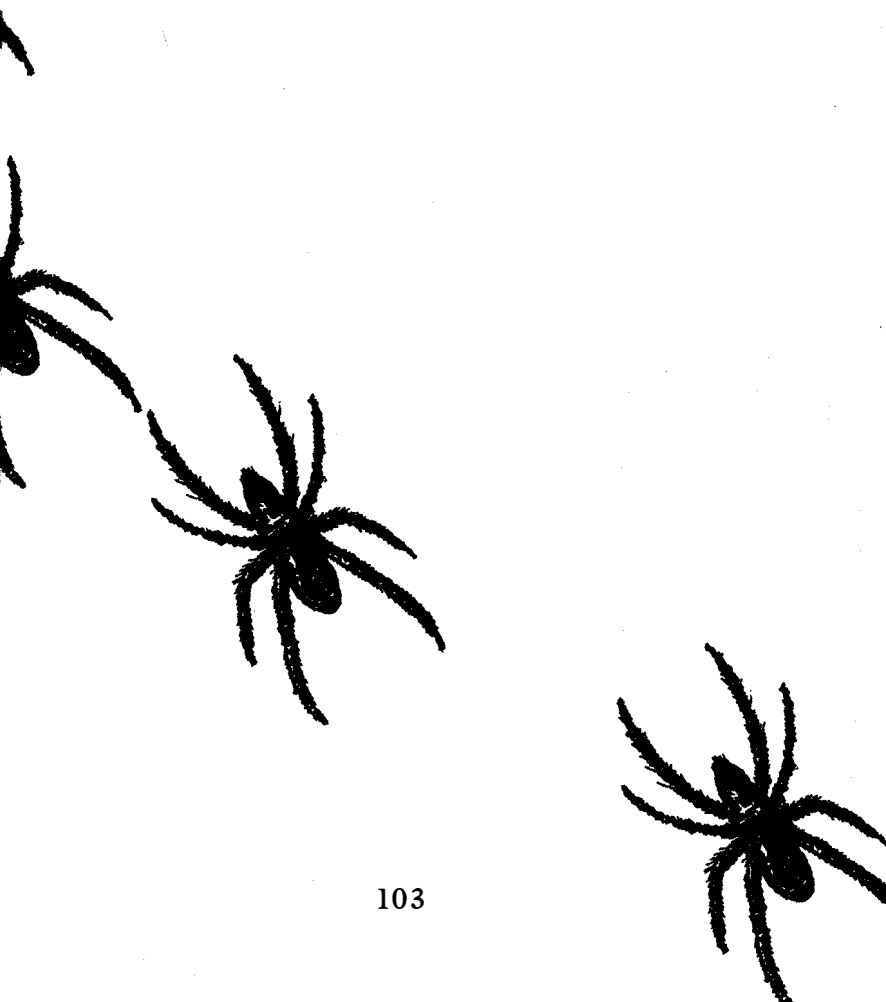
Arap’tın.
Beni kendine bedevi yaptın.
Dörtneyayım yazdığını sandığın belalı efsanende.
Dörtneyayım klasizme zorla zerk edilen eroinde.

Yalnızlığımdaki kusur, ağırıdır arap
talanımda bana kılıç çeken gene sensin
menzirim, ağırıdır arap!
Islığındaki çatlak ezgiyim
çıkart beni beni artık o sesten
çıkart beni artık o kümeden.
Devletlim ol son böcek yoklarken dünyanın kokularını.
Bırak kötüünün med-cezirinde, biraz da eşcinsel
kazansın. Ağıt ölsün.

Yuvarlanmış kemik hususunda, malum, püsküllü bir
meydan harbinde ibnelerin tıraşlanmış göt deliklerine
doğru genişleyen ahlak’ın çok düzcinsel erklerinde
yıkılası, sarsılası ve ezilesi endişenin
aşkla kuşatılması lazım. Kalk ayağa kız!

Kalk ayağa oğlan!

Bu arap istilasının her tende imhası lazım!

- “Aşkım, yıldızları görüyor musun?!”

- “Onlar yıldız değil, gökyüzünün göt delikleri!”

j o c k s t r a p s

fisting.-

girdiğim girdaptan hangi üniformayı giyip de döneceğim
böyle erken bir ucuz şaraba yapışan atsineğinin içine
doldurulan yumrukla plastik, yumrukla ciğersiz?!

kreme nitrik

asit sürmeli ki tüm tehlikelerde türkçeyi iyi kullanalım,
muhteşem temaslarda pornografinin zerafetine
inanalım: sen burda yalnızlığa çünkü bir şair
gibi eğildin, bir kelimelik şiir gibi kaldın; sancındaki
kuyuya düşen çocuk, şaşırma, benim elim.

Yelelerine yapışmışken

atsineğinin; en az kaç tetiği olmalı yüzündeki tabancanın.

spanking.-

vur: dökülen, erotizmin hafızasıdır.

vur: bütün hayvanlar bize bakıyor, bak!

vur: pencere önündeki travestiler polisleri emiyor.
vur: cepe gelen mesajda “seni öldüreceğim” yazıyor.
vur: zincirle beni senden akan kana.
vur: hatırlamıyorum, geleceği hatırlamıyorum!
vur: toprağın bacağına kesenler geri geldi.
vur: aşkıma direneni ben de öldüreceğim.
vur: uzan, kalp sökölmeden gözlerinden öpeceğim.

rimming.-

o dil hasta -- suyu yalayan erkeğin hıçkırıklara
boğulmuş kentin kalçalarına gömülmüş aşk kemik --
leriyle bir çömlek desenindeki sakat kuşlara
tutunmuş, uçmak isteyen ama havalanamayan
bütün diğer bize bakan hayvanların ve hayaların, kimi
insanlardaki çizgilerin saadetini, acıların içeriğini
değiştirmesi (çok zararlı sevişmelerden yere
dökülen piramitler, sfenksler, hayal kahramanları) o dil
hasta -- ustalık derecesinde mert ve tövbekar;
deliği kuşatan bitki örtüsündeki yılan
gibi sen de içerdeki ölümden çırpılıplak dolan!

p o l e n

- “Girdiğin topluluklarda gizli santrfor gibi davranacaksın hep!”
- “Nerden çıktı şimdi bu?! Votka çarptı galiba?!”
- “Gizli santrfor gibi davranacaksın; atağa katılacağın ya da defansa çekileceğin anı sezmen önemli.”
- “O, futbol. Senin dediğin işe çıkarıcılık resmen. Götü kollamak yani..”
- “Hadi canım, ne çıkarıcılığı.. Harcanmamak, kendini harcatmamak bu!”
- “Herşeyi başka bir şeyle açıklamaya çalışmak, aptallıktır. Sosyoloji ile futbolun ne alakası var şimdi.. Of of, kariya bak!”
- “Hakikaten iyiymiş.. Yatakta bu orospu nasıl da.. Neyse, ne diyordum; ha, kaliteli üretim burada başlar. Daha ilk adımda defoyu önleme eğilimi göstermek şart!”
- “İçine don da giymemiş kaltak!”
- “Kim?!”
- “Hocam, karı diyorum, içine don da giymemiş!”

- “Nasıl anladın lan?!”
- “Defo meselesi! Daha ilk adımda defoyu açık etti! Otu-ruşa baksana. Heryeri ortada!”
- “Şurda bir bok konuşuyorduk; piç ettin konuyu..”
- “Konu monu hikâye! Gecenin bu saatinde felsefeyle or-gazma ulaşamam.”

Kraliçe arı, kovan girişindeki petekte durup bir süre daha işçilerini seyretti. Bal tasarımına alkolün karıştığı vardiyalarda elbette bazı aksamalar görülüyordu; bu kaçınılmazdı. Kimi zamanlarda komünizm ilan etmenin gerekip gerekmediğini düşünse de, despotizmin en azından seksi önlediğinin bilin-cinde olması, hoştu. İğnesindeki tatlı uyuşma, yeni bir regl döneminin müjdecisiydi. Yerinden kalktı; kendisini hayran-lıkla seyreden iki işçi arının yanından salına salına uçarak bir sonraki hayatının manasına karışmaya gitti.

bay archie'yi görmek istemiştim

(Büyük bir malikâne. Alt kat salonu, bahçeye açılıyor. Ağır ve kasvetli eşyalar konmuş salona: Hiç kullanılmadığı hissini uyandıran koltuklar, ceviz sehpa var. Duvarlarda ise iç karartan tablolar asılı. Uşak, uzun bir tüyle eşyaların tozu-
nu alıyor. .

Trio, ürkek adımlarla bahçe tarafından salona girer.)

TRIO: Afedersiniz.. Bakabilir miydiniz?! Bay Archie ile görüşecektim.

UŞAK: (Arkasına dönük; soğukkanlı bir ses tonuyla.) Nasıl girdiniz buraya?!

TRIO: (Çevresine bakınarak.) Buraya mı?! Sanırım, kapıdaki bekçiniz çalınmış!

UŞAK: (İşini titizlikle sürdürürken.) Yedi Uyurlar'dan birini işe alırsanız, olacağı budur!.

TRIO: Ben.. Bay Archie ile görüşecektim.

UŞAK: Bay Archie, çok rahatsız. Şu an kimseyle görüşecek durumda değil.

TRIO: Ama nasıl olur?! Telefonla kendisinden randevu almıştım bugün için. Özellikle de geç kalmamamı, yoksa çok kızacağını belirtmişti.

UŞAK: Sizi anlıyorum. Ama kendisi bugün kimseyle görüşemeyecek kadar bitkin. Doktor, kesinlikle misafir kabul etmemesini tembihledi. Hastanın sağlığı için özen göstermemi sanırım anlıyorsunuzdur. Otuzbir çekecek hali bile yok!

TRIO: Elbette, elbette!. Peki başka bir gün için randevu..

UŞAK: Ah, bu da imkansız tabii ki! Bay Archie'nin bütün seansları dolu. Sizi nasıl kabul etmiş, hayret doğrusu!

TRIO: Ben, Bayan Pandispanya aracılığıyla görüşme talebinde bulunmuştum.

UŞAK: Bayan Pandispanya mı?! Şu meşhur vantrilok?! Siz onu nereden tanıyorsunuz?!

TRIO: Bayan Pandispanya'yı mı?! Bayan Pandispanya, benim sütannemdi. Konuşmayı sökene kadar beni o seslendirmişti. Kendisinden rica ettim; o da beni kırmadı. Ama Bay Archie..

UŞAK: Bay Archie ile görüşmek istediğiniz konu neydi?!

TRIO: (Yere bakmaktadır.)

UŞAK: (Trio'ya doğru döner.) Çekinmeyin. Çekinmeyin lütfen! Bay Archie, benden hiçbir şeyini saklamaz. Ben onun en yakın dostu, sırdaşı ve japon balığıyım. Ürkmenize gerek yok.

TRIO: Size inanıyorum inanmasına da, ben bu konuyu yine de bir tek Bay Archie'ye açmak da ısrarlıyım. Çünkü bir başkası olup biteni duyacak, öğrenecek olursa hayatım tehlikeye girebilir. Hayatımı kazanmak için hayatta kalmam gerekiyor. Hayatta kalmam da hayatımın tehlikeye girmemesine bağlı.

UŞAK: Bay Archie, lüzumsuz, yüzeysel hikâyeler dinlemekten hiç hoşlanmaz. Hayatınız her yerde tehlikeye girebilir ve hayatınızın değerinin yalnızca hayatınızı kazanmanızla değerlendirilebileceğini sanmıyorum.

TRIO: Doğru! İnsan hayatında her an yeni bir tehlikeyle karşılaşabilir.

UŞAK: Bay Archie, muazzam bir kulak, milimetrik bir göz, olağanüstü bir ağızdır Bay..

TRIO: Trio!

UŞAK: Bay Trio! O yüzden herşeyden önce benim bilgilennem onu korumamla ilgili.. Hem, anlatacağınız şey, önemli ve ciddi bir mesele ise, belki bir görüşme imkanı..

TRIO: Tanrım, o zaman size minnettar kalırım. Görüşme imkanı konusunda samimisiniz, değil mi?!

UŞAK: Yavşak birine mi benziyorum Bay Trio?!

TRIO: Rica ederim, öyle demek istemedim.

UŞAK: Peki ne demek istediniz Bay Trio?! Peki ne demek istediğinizi açıklar mısınız?! Ben sizin Bay Archie ile konuştuğunuzu ve sözleştiğinizi nereden bileyim?! Bay Archie'ye zarar vermek amacıyla da gelmiş olabilirsiniz. Ya silahınız

varsa ve siz onu vurmaya kalkışırsanız!

TRIO: Saçmalamayın lütfen! Siz ne kadar yavaşsınız ben de o kadar caniyim.

UŞAK: Ya sevmediği bir yemeği yedirmeye kalkışırsanız.. Bay Archie'nin midesi bulandı mı çok sinirli olur. Bağırır, çağırır. Çevresindeki eşyaları ve insanları kırar. Bunu göze alabilir miyiz? Hayır! Bunu elbette göze alamayız. Bay Archie'nin taammüden öldürülmesi olayına karışmak ikimizi de üzer Bay Trio. Cinayeti üstünüze alır mısınız?!

TRIO: Yo, yo!

UŞAK: Gördünüz mü?! Bu karışık bir durum. Matematiğe uygun. Denklemin bir tarafında siz duruyorsunuz, öteki tarafında ise Bay Archie; eşitlik işareti olarak kendimi önerebilirim.

TRIO: Temizlik yapmanın ruh sağlığını bozduğuna ilk defa şahit oluyorum.

UŞAK: Eşitliğin bilinmeyenlerini çözebilmemiz için açık davranmamız gerekiyor. Oturun şuraya ve hikâyenizin özeti ni, anafikri atlamadan anlatın.

TRIO: Ben bunun gereksiz olduğunu düşünüyorum.

UŞAK: Oturun Bay Trio!

TRIO: (Gösterilen koltuğa isteksizce oturur.)

UŞAK: Güzel! Sizi dinliyorum.

(Bayan Astoria panik içersinde girer.)

ASTORIA: Bay CeyCey! Bay CeyCey! Olacak şey değil!

UŞAK: Ne oldu Bayan Astoria?! Yine mi çocuğunuzu dü-

şürdünüz?!

ASTORIA: Mahvolduk Bay CeyCey!

UŞAK: Mezarlıkta ayaklanma mı çıktı?! Bu ölüler sıkma-
ya başladılar.

ASTORIA: Kasabaya geri dönmüş!

UŞAK: Kim dönmüş?!

ASTORIA: Kim olacak?! Bay Warlock!

UŞAK: Bay Warlock mu?! Ne zaman gelmiş?

ASTORIA: Bu sabah. Elinde de siyah, tahta bir valiz var-
mış.

UŞAK: Siyah, tahta bir valiz ha?!

ASTORIA: Üstünde de siyah, ipek bir kaftan!

UŞAK: Siyah, ipek bir kaftan?! Başka?!

ASTORIA: Küçük bir çocuğa Bay Archie'nin hâlâ bu ev-
de yaşıyıp yaşamadığını sormuş.

UŞAK: Çocuk ne demiş?

ASTORIA: Ne diyecek yavrucağız?! Bay Warlock'un çir-
kin yüzünü görür görmez düşüp bayılıvermiş oracığa! Bütün
bunları herşeyi penceresinden gören Bayan Zingar anlattı.

UŞAK: Bayan Zingar, penceresini yetkililere teslim etme-
miş mi?!

ASTORIA: Henüz değil. Biliyorsunuz, kendisi felçli. Ge-
rekli işlemleri başlatabilmek için oğlunu bekliyor. Yoksa o da
çok pişman pencereyle yaşamaktan. Seyretmekten, izlemek-
ten, görmekten o da bıkmış.

(Bu arada Trio, ayağa kalkmış, duvara asılı resimlere bakmaktadır.)

UŞAK: Anlaşıyor Bayan Astoria! Ben önlemleri alırım. Siz merak etmeyin.. Bay Trio, ne yapıyorsunuz siz?!

TRIO: Yalnızca resimlere bakıyordum.

UŞAK: Bakıyor muydunuz?!

(Bayan Astoria, ayaklarını sürüyerek çıkar.)

TRIO: Evet, ne var bunda bu kadar şaşıracak?! Yalnızca BAKIYORDUM!

UŞAK: Sizi uyarmamışlar Bay Trio! Bu kasabada bakmak, seyretmek ve izlemek uzun zamandır yasak!

TRIO: Yasak mı?! Ne demek oluyor bu?!

UŞAK: Burada herkes, herşey kendi güzelliğiyle, kendi ritüeliyle ilgilenir.

TRIO: Objeye ne oldu öyleyse?!

UŞAK: Obje mi?! Güldürmeyin Bay Trio! Obje, sizin için sizsiniz! Bir başkasıyla tanımlanma çağdışı! Üstelik böylesi daha masrafsız! Bay Archie'nin önemsenmesinin nedenini anlıyorsunuzdur. Bu fikri ortaya atan Bay Archie'dir. Meşhur bir ayna ustası olduğunu biliyorsunuz.

TRIO: Onun için gelmiştim.

UŞAK: Aynalarla dostluğumuzu ertelemişiz.

TRIO: Şu çirkin yüzlü Bay Warlock kim?!

(Dışarı toplanan ölümler korusu hep birlikte düzensiz olarak bağırmaya başlar.)

ÖLÜMLER KOROSU: Ruhumuza Ayna İstiyoruz! Ruh-

muza Ayna İstiyoruz!

UŞAK: Defolun! Mezarlarınıza geri dönün! Hadi! Çabuk! Defolun!

ÖLÜLER KOROSU: Ruhlarımızı İade Edin! Ruhlarımızı İade Edin!

UŞAK: Hay Allahım! Ruh muh yok size! Siktirin gidin!

TRIO: Ölülerı kırıyorsunuz!

UŞAK: Onların kırılacak yanı mı kalmış, siz de saçmalamayın lütfen! Bir de sizinle uğraşmayayım!

ÖLÜLER KOROSUNDAN BİRİ: Bir Bardak Demli Çay Verin! Limonlu!

ÖLÜLER KOROSUNDAN BİR BAŞKASI: Salak! Bunu yanımızda getirmeyelim demiştım.

UŞAK: Trajedinin içine sıçtılar! Bir koro bile olamıyorsunuz, açık işte! Utanmadan ne istiyorsunuz hâlâ?!

ÖLÜLER KOROSU: Böceklerden sıkıldık! Böceklerden sıkıldık!

UŞAK: Yarın sabah ilaçlatırız mezarlığı! Bağırmanın, Bay Archie'yi kızdıracaksınız. Hepinizi diriltir, ona göre; ayağınızı denk alın, ayağınızı mezarınıza göre uzatın. Yallah!

TRIO: Benım durumum ne olacak?!

UŞAK: Bakın Bay Trio, yapılacak çok işım var. Tozları alacağım, aldığım tozları gidip kiliseye yerleştireceğim daha. Siz de öldükten sonra gelseniz.. Mümkün mü acaba?

TRIO: Olur mu canım?! Acilen yardıma ihtiyacım var. Kan kaybediyorum.

UŞAK: Her pozisyonda katil olmak durumunda kalıyorum. Beni delirtmeyin!

TRIO: Bana göre yazar sizi bu kadar sinirli ve anlayışsız bir karakter olarak yaratmamıştır.

UŞAK: Olabilir. Nobel de dinamiti sabotajlarda kullanılsın diye keşfetmedi.

TRIO: Konuyu çarpıtıyorsunuz!

UŞAK: Konunun neresi doğru ki?! Ben çarpık bir konuyu daha da çarpıtırsam ya doğru olur ya da postmodern bir perspektif kazanır.

TRIO: Anlamadım?!

UŞAK: Ben de anlamadım. Ama repliğim böyle.

TRIO. (Gömleğinin önünü aralar ve kalbinin olduğu yerdeki boş oyuğu gösterir.) Bakın, kalbimi çaldılar.

UŞAK: Niye buraya geldiniz o zaman, karakola gitseydiniz! Kalp Bulma Kurumu mu burası?!

TRIO: Kalbimi gökyüzünde bir yere götürdüler. Eğer Bay Archie buraya uygun bir ayna takarsa, belki kalbim gökyüzünden buraya yansır ve ben de hayatta kalırım. Lütfen, bana biraz anlayış ve cinsel organ gösterin.

UŞAK: Göt de vereyim mi?!

TRIO: Aaa! bu kadarı da fazla ama! Ben size ölüyorum diyorum, siz beni göstererek burası boşalıyor, yeni biri doğabilir diyorsunuz!

UŞAK: Kalbinizi kim ya da kimler çaldı diye sorsam ki bunu sorarken sorumun sonunda soru işareti olup olmadığını anlayamazsınız, çünkü konuşuyorum, uygun bir cevap vere-

bilir misiniz?

TRIO: İşin ilginç yanı da bu zaten! Simsiyah giyinmiş, tanımadığım biri!

UŞAK: Aman Allahım! Warlock mu yoksa?! Elbette, bunu hemen anlamalıydım. Aynalara alternatif olarak kalp topuyor pezevenk!

TRIO: Uşakların daha kibar insanlar olduğunu düşünürdüm ben.

UŞAK: Karıştırmayın lütfen! Ben kibarım, pezevenk olan o!

TRIO: Bunun ortası hiç yoktur!

UŞAK: Kalbinizi gökyüzüne götürdüğünü söylediniz değil mi?

TRIO: Evet!

UŞAK: Kesinlikle bir Kalp Uydusu yapmakla meşgul!

TRIO: Kalp Uydusu mu?

UŞAK: Evet, Kalp Uydusu! Bütün yaşamları kontrol altına alabilecek bir Kalp Uydusu! Bunun açıklamasını hiçbir genel kültür ansiklopedisinde bulamazsınız!

TRIO: Yine de bir bakmakta fayda olabilir!

UŞAK: Siz oturuyorsunuz, ben böyle ayakta dikilip kaldım. Radyo oyununa döndük!

TRIO: Hakikaten, radyonuz varsa biraz açsanız, müzik filan dinlerdik!

UŞAK: Bay Archie müzikten de hoşlanmaz Bay Trio. Müzik, görsel malzeme yaratmaya yönelik bir kapitalizm oyunudur.

TRIO: Hem terbiyesizsiniz, hem uşak hem de komünist!

Bu kadarı fazla! Warlock gelmeden sorunuma bir çare bulabilsek.. Ben de dört trenini, beş çayını ve saat sekiz orgazmını kaçırmamış olurum.

UŞAK: Aradaki üç saat aşırı değil mi?

TRIO: Hem sertleşme hem de boşalma sorunun var. Ben de sorun çok.

UŞAK: Warlock, Bay Archie'nin üvey ikiz kardeşidir. Yıllar önce aralarında çıkan bir kavga yüzünden dargınlar. Sanırım, konuşmayı öğrendikleri günden beri birbirleriyle konuşmuyorlar.

TRIO: Kavganın nedeni büyük olmalı?!

UŞAK: Evet. Kız meselesi.

TRIO: Aynı kıza mı âşıktılar?!

UŞAK: Hayır. Eşli pişti oynarlarken Warlock bile bile, kâğıt saymadığı için bir kız atınca, tak, karşı taraf piştiiyi koyuyor!

TRIO: Bu konuda objektif davranamam. Çünkü iskambil oyunlarından hiç haz etmem. Ben poloyu severim.

UŞAK: Zaten bu kasabada da Marco Polo'yu sevmek bir gelenektir Bay Trio.

TRIO: İçimde bir kişilik daha gelişti geldiğimden beri; bana artık Quatered de diyebilirsiniz.

UŞAK: Tuhaf, amip gibi bölünerek çoğalan bir kişiliğiniz var demek ki!

TRIO: Şu ayna meselesine geri dönsek..

UŞAK: Doğru, geç oldu, o meseleye dönelim, evet, Pa-

muk Prenses'in üvey annesi ayna karşısına geçip..

TRIO: Bakın, benimle dalga geçmeyin lütfen! Ben kalpsiz biri olarak yaşayamam!

ARCHIE: (Dışardan ses) Kim o konuşan?! Kim o konuştuğunu bir bok söylüyorum sanan?!

TRIO: Ben!

UŞAK: Salak olduğunuz belliydi zaten!

ARCHIE: Ne istiyorsun lan?!

TRIO: Şey.. Şu çalıntı kalp için aramıştım ben.. Geçenlerde.. Bu saatlerde.. Elimde pembe güllerle..

ARCHIE: Şarkı sözü yazarı mısınız?!

(Bu arada Uşak aldığı tozları bir torbaya doldurmaktadır.)

TRIO: Hayır, aranjörüm!

ARCHIE: Neden buradasın?! Aranje edecek bir şey mi gördün açıkta?!

UŞAK: Kızır demiştim ben size. Ama, kafanızın dikine gittiniz. Doksan derece..

TRIO: Kalbimi..

ARCHIE: Sikerim kalbini.. Efendi ol! Doğru konuş! Lafı dolandırma!.

TRIO: O kadar sert çıktınız ki, ne diyeceğimi unuttum.

ARCHIE: Sertimdir! Sert olmazsam giremem!.. CeyCey!

UŞAK: Buyrun efendim?!

ARCHIE: Sikimi kaldırmayan cenazemi hiç kaldırmasın!

UŞAK: Peki efendim!

TRIO: Bu kadar hatıra sizi yormuyor mu Bay Archie?!

ARCHIE: Hatıralar, müzedir. Ne kadar hatıranız varsa o kadar müze sahibisinizdir. Ne kadar müzeniz varsa turistiniz, ziyaretçiniz de o kadar fazla olur. Yalnız kalmazsınız.

TRIO: Ama benim kalbim çalındı!

ARCHIE: Kimse ikinci el bir kalple yaşayamaz!

TRIO: Ciddi söylüyorum! Kan dolaşımımı bile şimdilik medya sağlıyor!

UŞAK: Bay Archie, bu beyin problemi, havuz problemlerini andırıyor. (Eliyle önce gözleri sonra cinsel organı işaret ederek) Bir taraftan ağlıyor, bir taraftan boşalıyor.

TRIO: Ben de sizi birinci sınıf bir uşak sanmıştım!

UŞAK: Ağız kokunuzu gidermem için flit sıkmamı ister miydiniz?!

ARCHIE: Warlock'un adını duydum demin; geldiği doğru mu?!

UŞAK: Eğri değil en azından efendim.

ARCHIE: Bu drama beni sıkmaya başladı. Ben Shakespeare oynamaya gideceğim.

TRIO: Aman yapmayın! Belki siz hakikaten oyuncusunuz, ama ben gerçeğim. Eğer giderseniz kalbimi asla bulamam.

ARCHIE: Romeo olup taş gibi bir Juliet'i götürmek varken senin gibi bir salakla neden uğraşayım ki..

TRIO: Siz benim kalbime müdahale edin, gerekirse ben size veririm. Açık söylüyorum, bakın Bay CeyCey şahidimdir.

UŞAK: Bay Archie'nin üstüne gidiyorsunuz.

ARCHIE: Archie demeyin artık bana, ben Romeo'yum. Juliet! Juliet, bebeğim! Neredesin canım?!

UŞAK: Aslında Bay Romeo haklı! Bu oyunun cılkı çıktı. Ben de gidip Ienescö'nun bir oyununa monte olayım. (Uşak ceketini çıkartmaya başlar.)

TRIO: Durun, delirdiniz mi?! (Trio, ayağa kalkar ve Uşak'ı engellemeye çalışır.) Beni bu durumda bırakamazsınız!

ARCHIE: Juliett! Hu huuuu! Bebeğim! Nerdësin!

UŞAK: Bırakın beni! Bırakın diyorum!

TRIO: Bakın, Bay Warlock her an gelebilir. Lütfen, beni böyle mal gibi bırakamazsınız diyorum size!

ÖLÜLER KOROSU: Bay Warlock, Rock Hudson'ın hayatını canlandırmak için, Hollywood'a gittil!

TRIO: A, a! Hayır! Hayır canım, gitmiş olamaz! Hem bilmiyor mu ki Rock Hudson ibne!

UŞAK: (Trio'dan kurtulmuştur. Yeleğini de çıkarıp özenle iskemleye asarken) İbneler de tarihe geçer Bay Trio!

ÖLÜLER KOROSU: Biz de Bolşoy Balesi'ne katılmak için yola çıkıyoruz!

TRIO: Hepiniz çıldırmışsınız! Hiçbir şey böyle ortada bırakılmaz.

UŞAK: Bu bir oyundu Bay Trio! Siz herhalde kendinizi fazla kaptırdınız. küçük İskender'i tanırım, size başka bir drama rol ayarlayabilir.

TRIO: Olur mu öyle saçma şey! Bu oyunun da bir sonu olmalı. Bu kadar seyirci böyle bir rezilliği seyretmek için toplanmadı herhalde?!

UŞAK: Artık orasını bilemem! Ben gidiyorum Bay Trio! Sanırım, Bay Archie de az önce ayrıldı. Siz de son bir tirat atıp çıkabilirsiniz. (Uşak kapıdan çıkarken, döner.) Ha, az daha unutuyordum. Gitmeden önce perdeyi indirip ışıkları da kapatabilirseniz müteşekkir kalırım.

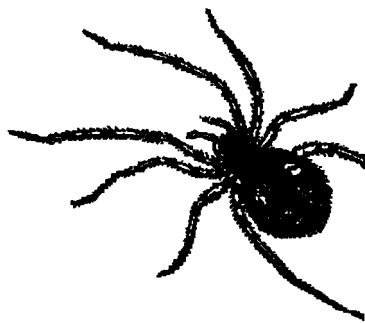
(Uşak çıkar.)

TRIO: Durun bir dakika!. Bay CeyCey!. Bay CeyCey!. Gitti!. (Trio, koltuğa yığılır.) Genel iştahsızlık durumunun yarattığı lüzumsuz oburluk, bu işte! Kullan Tüket At! Kullan Tüket At! Oysa ben bunun bir gerçeğe dönüşmesi için, rolümün altından başarıyla kalkabilmek için razı olmuştum. Kalbimi feda ettim. Sahneye makyajsız, doğal halimle çıktım. Hayatımız büyük kitlelere ulaşabilsin diye.. Mesaj verelim diye.. Mesaj alalım diye.. Herkes yarıyolda bıraktı beni. Yazar da, oyuncular da! Hepsi iş yokuşa vurunca kaçtılar! (Seyircilere) Bakın! Bu sözler tamamen bana ait. Yani bunlar tekste yazmıyor. Bunları yazar filan yazmadı. Bunları ben şimdi burada kendim, içimden geldiği gibi söylüyorum. Kalbim olmadığı için söylüyorum.

İnanmanızı da beklemiyorum açıkcası. Hangi yazar karakterini terkeder ki?! Hangi oyuncu oyununun ortasında vazgeçer ki?! Neyse, bence siz de hemen çıkıp gidin buradan. Yazarınız sizle vedalaşmadan, siz basın ona tekmeyi! Yazarsız

yaşayın. Oyuncusuz yaşayın. Benim gibi kalpsiz kalsanız bile!.

(Işıklar söner.)

monolog maketi

Suçu benim üstüme at: Zamanlama hatası derim.

Suçu benim üstüme at: Batık gemilerin de bir rotası olduğunu saklarım.

Suçu benim üstüme at: Taşa inanan bir tanrı parçasıydı derim.

Suçu benim üstüme at: Aşk değildi o; yalnızca bir isim benzerliğiymiş diye söylenirim.

Suçu benim üstüme at: Örgütlü kalp ağrılarıydı derim. Geceleyin arkadaş evine sığınan ağır yaralı bir militan kadar güzeldi derim.

Suçu benim üstüme at: Yaz sıcağında kasıklarından yükselen ter kokusunu parfüm niyetine kullanacaktım, demem.

yatağını çıyanlarla süslerdi.

akşamları yatmadan bir ikisini atıştırırdı.

tehlikeli kesikti.

tehlikeli kesikler gibi sevişirdi.

eve bir giyotin almak isterdi hep.
fazla arkadaşlar için.
fazla gözyaşları için.
fazla laubalilikler için.
islamiyet'ten önce Kabe'de duran üç puttan
biri oydu, biri ben.
öbürkünden arada bir şifreli mektuplar alırdık.
mektuplara gülerdik biz. mektuplara gülmekle geçerdi
vaktimiz.
mutluyduk.
cahildik ve bununla mutluyduk.

Suçu benim üstüme at: Biz, biraraya geldiğimizde anlamlı bir kelime oluşturan iki heceydik -- bunu itiraf etmem.

Suçu benim üstüme at: Evet, aramızda kronolojik bir sıralama vardı duygular açısından. Şiddetin yolaştığı her türlü maceraya düşkündü o. Yara kabukları biriktirirdi. Açıksözlülük biriktirirdi -- ağızından alamazlar. Suçu benim üstüme at. Suç beni bağlamaz. Suç bana çarpmaz.

jilette pusu kurmuş yılandı. (galiba infilak etti.)
yılanın kirpiklerine bulaşmış asitti. (galiba punk.)
horizantaldı. (şüphesiz prozac efsanesiydi.)
bütün anlamları bataklıktı. (tut ki, boşlukta dinozordu.)
kâh çokluktu, kâh eksiklikti. (aritmatığı zayıf.)
ucuz atlattığım bir cinayet girişimiydi. (ahlakı pekiyi.)

saçma sarı'mdı. (her renk bir diğerini gölgede bırakır.)
marjinal ela'mdı. (sırta kadem basan hatıralarla avunur-
du.)

piercing prensi'mdi. (çoğu kere, uzak gemi lodosu.)

böcek tarlam! bana hiç değilse bir mail at.
japon kâğıt kaplama sanatım! hayatta mısın?
geceleri kanımı emmekle bahtiyar olan sivrisineklerle var
mı bir akrabalığın, yakınlığın?!

son sigaram! iyi misin? chatte misin? hangi odada? alo?!

orada mısın?

suçu benim üstüme at, op'umu geri al.

canım! asl pls

Öksürük şurubu kafası

Aklım, bir böcek; aşk felsefesini kemiriyor. Kontenjanımda planlı bir ihanetin sorgulandığımda açıklayabileceğim bahaneleri gizliyse şayet, şayet içli bir orospu çocuğuyysam da aynı zamanda, itliğin tutmuştur bakışlarıma doğru. Seni bütün samimiyetimle cevapsız bırakırım. Eve ekmek getirmem. Eve göz getirmem. Eve psikopat getirmem. Anahtar da verme. Zile basar, kendimi modern bir zangoç gibi hissederim. Üzülme: Ereksiyonumu kaybetmem. Ekmeği kaybetmem. Gözü kaybetmem. Psikopatı kulvara dönüştürmem. İyi ağrıyorum. Başarılı bir hüznüm. Taarruzda fuzuliyim. Müdahalede sakatım. Çünkü tanrıdan önce de kaos var.

Öksürme! Ölüyorum sanıyorlar. Oysa ben tesadüfe falso veriyorum. Ah La Fontaine, sen hakikaten bir salaksın! Satırlarını tabiattaki kulamparalara havale ediyorum. Dışım karcınca, içim cırcır: İki mevzu arasında, kendimi mutlaka tebrik ediyorum.

d ö l l e n i ſ

Bunaltı tahrik ediyor adrenalinin yüzeyini bulandıran hü-
zün kabarcıklarını:

Rahatlatıyor. Rahatlayan slogan süzülüyor kendi yanılgı-
sını doğrulayan

girintilere ve uzun bir borunun tepki veren dokusunda;
pıhtılaşan bir

hafızayı korumakta oysa, derinlerdeki çekinik plazma.
Ulaşabilse, hadisenin

çarpıcı kahramanlarının deliklerini kapatacak. Kapatılan
deliklerde

ruh durumu hayatta kalmaya yetersiz oğlanlar var. Par-
mak uçlarında duran

kızlar var. Bombalanmış bir âşık var illaki. Bunaltıyla yük-
seltiyorlar seslerini

ve sesleriyle kuşatıyorlar tabiata inmekte olan büyük felci.
Bunun romanıyla

köpürürken şimdi kromozomlar, insan durup, peşinden
gelen felaketi de beklemeli.

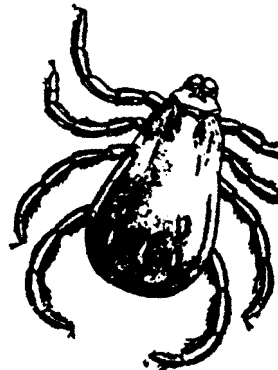
ş a h s a m ü n h a s ı r s e b e p l e r I I

Ne garip bir durum: Uzanıp dudaklarımı deydirdim ona yalnızca. İçini çekerken başını öne eğdi, gözleri kapalıydı sanırım. Nazik davranıp izin istedim ve eğildim, elini tutup kendime yaklaştırdım; başparmağını emmemi engelleyemiyordu. Hiçbir başparmak bana karşı koyamaz. Dünyanın bütün başparmakları ben emebileyim diye vardır. Dünyanın bütün başparmakları otostopla bana gelir, yanıma oturur ve ‘beni em’ şeklinde kıvrılır kalır bir kadehte. Hiçbir politik izdüşümü yoktur ağzımdaki vakumun. Geceleri bozkıra açılan iri boa yılanlarını düşünürüm emerken. Dilime bırakılan parmakizini düşünürüm. Her başparmağın tadı başkadır; kimi tuzludur: Belki de denizaşırı bedenlerden ayrılmışlığından dolayı; kimi tatlı: Cezayir’deki bir liman kentinden postalanmış Karınca Balı ayarında; kimi kekremsi daima: İçli, müstehcen çocuklara ait; acı olanları: Tırnağında bir kenevir tohumu resmi. Birer kolçak hediye ediyorum herbirine.

Ne garip bir durum: Bir karargâha benzettiğim yatako-damda ona kaliteli parfümler sıkıyorum. İnsanı yapış yapış bırakan, kendi kokusunu kaybettirip unutturan, kafa karıştıran parfümler. Bunu rol gereği yapıyorum aslında. O, çıplak; bir tek kırmızı bulaşık eldivenleri giymiş. Saçlarının arasına sıkıştırdığı güneş gözlüğü. Yüzünün arasına sıkıştırdığı masumiyet bahanesi. Göğsünün arasına sıkıştırdığı eski halk şarkıları. Kasıklarının arasına sıkıştırdığı katedral. Martıların saldırısına uğrayabiliriz. Her an kapı çalınabilir ve manasız bir ziyaretçi ısrarla dumble'larımı isteyebilir. Henüz kimseye adanmamış hatıralarımı isteyebilir. Kullanılmış prezervatiflerimi isteyebilir. Bunlar her şehirde olabilir. Her labirentte, her nebulada, her oditoryumda olabilir. Yeter ki hemoglobin kaybı olmasın. Yeter ki refleksler zayıflamasın. Yeter ki sıtma salgısını önlenesilsin. Kinin! Evet, kinin bulmalıyım.

Ne garip bir durum: Define haritaları yapan bir ressam tanırdım; büyük tuvallere çalışırdı. 'Büyük hayaller için büyük tuvaler lazım.' derdi. Beyazı ve griyi severdi. Nedenini merak etmedim hiç. Açlık yüzünden öldü. Şövale niyetine kullandığı delikanlıya âşık olmuştu. Onun açlığı yüzünden öldü. Cesedi bulan komşusu şöyle bir açıklama yapmıştı başına: "Trajedi, resim sanatının gelişmesini engelliyor!"

Ne garip bir durum: Çizgiromanlarda iş bulamıyorum. Yel değirmenlerinde iş bulamıyorum. İskambil destesinde iş bulamıyorum. Üzümlü keklerde iş bulamıyorum. Ara kablo-larda iş bulamıyorum. Nehir yataklarında iş bulamıyorum. Yalnızlığın kemiğe dayandığı, küçük-sevimli vedalarla süslen-miş, üç beş şişe şarabın devrildiği akşamüstlerinde iş bulamı-yorum. Fay hatlarında da iş yok. Çalışamıyorum. Hayattan para çalamıyorum. Hayatın canını yakamıyorum. *Ne garip bir durum!*

d a n s k a b u ğ u

zoraki gece eğlencelerinin 0-25 yaş çocuklarına sonu kötü bir masal gibi öğretildiği, engelli temaslar yaranna kan haznelerine ipeğin akıtıldığı ve larvalarla delinmiş gözbebekleri

için, ölümcül dudak darbeleri almış kadehlerde kopartılmış lolita memeleriyle süslü tuhaf kokteyllerin yudumlandığı, kalın ayak bileklerinin gölgelerine düşen satürn haleleri ile, koro halinde aykırı spotlara bakan anlamsız ve hayalsiz kalabalıkların içeri kimlikleridışarı duruşlara yansıttığı, o, birvokalist çılgılığı. karabüyünün hamileleri dövdüğü milat.

az kaldı hüznün aside dönüşmesine.

şiddette dijital platform

O bir caniydi.

İğneyi iplikle öldürürdü.

Geceden geçerci, eteklerinde sümüklü cinler.

Köpekleri vardı şarap içen.

Kelimelere tükürürdü.

Arı suya tükürürdü.

Ölü böcek isterdi.

Korkardık.

Verirdik.

O bir caniydi.

Bir çok manaya gelen cümleler kurardı.

Karıştırdı kafamız.

Bizden zekiydi işte.

Tanımadığımız grupların müziklerini dinlerdi.

Hâlâ Beat'ti.

68 Kuşağı'ndan nefret ederdi.

Kelimelere tükürürdü.

Güzel kadındı.

Güzel adamdı.

Ameliyatsızdı.

Bazı günler sakal bırakırdı.

Bazı günler tayyör giyerdi.

O bir caniydi.

Biz on altıydık.

Lisedeydik.

Kafamız karıştırdı.

Okuldan kaçıp ona giderdik.

Bize Nemesis'ten sözederdi.

Kini överdi.

Seher vakti akan kanı överdi.

Kelimelere tükürürdü.

Yüzümüze tükürürdü.

Dudaklarını keserdi.

Omuzlarını keserdi.

O bir caniydi.

Erkekliğimizi uyandırırđı.

Dişiliğimizi uyandırırđı.

Biz on altıydık.

Okuldan kaçıp ona giderdik.

Bize hiç dokunmazdı.

Acıya hiç dokunmazdı.

Şaşkınlığa hiç dokunmazdı.

Korkardık.

Konuşmazdık.

Bize likör ikram ederdi.

Siyah renkli likörler.
Kötü kokan likörler.
Lezzetli likörler.
Anlamazdık onu.
Anlayamazdık.
Akoru bozuk gitardık.
Bizi düzeltecek bir usta arardık.
Benzeyecek bir model arardık.
Ona benzemek istemezdik.
Ona benzemek isterdik.
O bir caniydi.
İçip içip şarkılar söylerdi.
İçip içip şiirler söylerdi.
İçip içip bize âşık olduğunu söylerdi.
İçip içip ağlardı, gülerdi.
Uzaklardaki bir sevgiliyi hatırlardı.
İntiharlarını sıralardı.
Seyrederdik sadece.
Korkardık.
Bize ayrılık nedir onu öğretirdi.
Bize suç nedir onu öğretirdi.
Bize öfke nedir onu öğretirdi.

Öldürdük onu.
Döve döve öldürdük onu.
Suratı patladı.

Alın kemiği kırılıp dışarı çıktı.
Dilini koparıp ağzının üstüne koyduk.
Okul kıyafetlerimiz çok kirlendi.
Beyaz gömleklerimiz
gevşetilmiş lacivert kravatlarımız
gri pantolonlarımız
çok kirlendi.
Sonra oturup evdeki tüm likörleri bitirdik.
O bir caniydi.
Öldürdük onu.
Sessizce çıkıp oradan ailelerimize döndük.
Devlete döndük.
Şimdi mutluyuz.
Şimdi rahat ve huzurluyoruz.
Dışlarımızı günde üç vakit fırçalıyoruz.
Derslerimiz iyi.
İfadelerimiz muhteşem.

h a n d i k a p

O bir tatarcık. Çünkü dişi. Hummasıyla tütsülüyor bün-yedeki

yedek ömrü; çok sonra gelecek ispiyon, çok sonra açıklanacak

huysuz yaşlılara dadanan dayanıksız cehalet: Bu, şiir de olabilir,

müzik de. Sesli yumruklanan içkilerde popüler bir temas aralığıyla,

gülünç sevişmelere teşrif eden adalet hissi.

yle yutacağım o hapları, o şehirleri teker teker. Viral bir aşk bu.

Çünkü dişi. Alımlı, ciltli, bilekleri menekşe kesik.

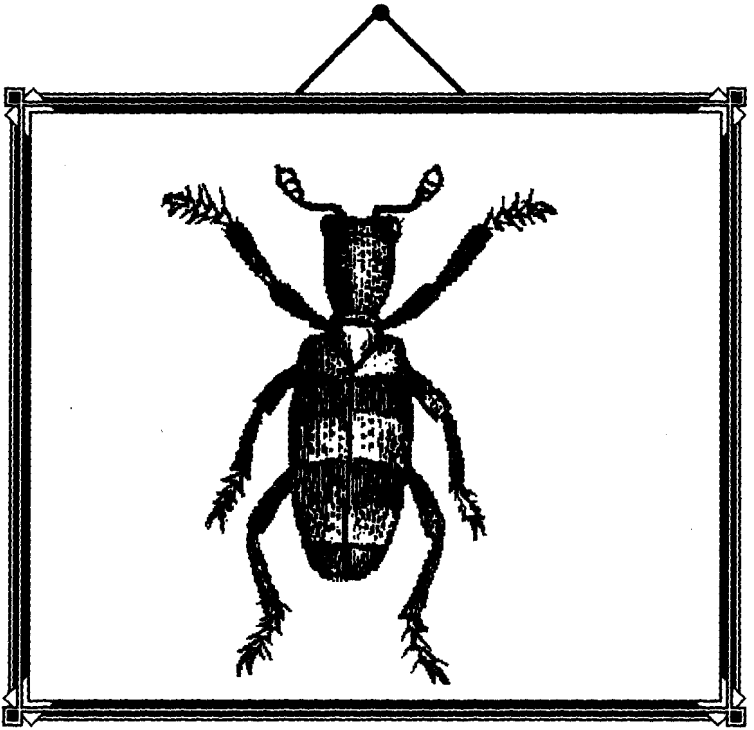
leriyle her gece sarhoş, her gece bir erkeğe ihtiyaç molası.
Her

“Proje 1: Detay xy”de etimde yürüyen yaralı yarasalarla akraba.

Boynum tutulmuş. Sırtım tutulmuş. Cesedim tutulmuş.
Yoksa

cerrah ölüyor mu?

Yoksa sonsuzluğa otel inşa eden biçim, benim de mi kalı-
bım?!

f i l m i c a b ı ö l ü m l ü

Amcam öleli çok oluyor.

Sanırım Çin Seddi yeni yapıyordu. GÜLÜNÇ.

Geçen gece rüyama girdi; uzun, yeşil, bir etek giymişti.

Sandaletleri vardı: Çıplak ayak görmekten nefret ederim.

Zarifti it, homoluğu endişe yaratmıyordu.

Hiçbir fıkraya gülmeye niyeti yoktu sanki artık.

Yokolmak istemiyordu. HEPSİ BU.

Elinde iki reçete,

- “Ben eczaneye gidiyorum,” diyordu, “ilaçları almam lazımdır. Biri çürümeyi önüyor, diğeri kokmayı.”

Hâlâ yaşadığını sanan ölümler, tehlikelidirler. Yanınızda dırlar ve her boka burunlarını sokarlar. İçtiğiniz içkiye, oy vermenize, vesikalanmanıza, yaşlanmanıza, sevişmelerinize, tepki vermelerinize, yumurtlamanıza karışırlar. ESKİ GÜNLERİNİ SİZDE YAŞAMAK İSTERLER.

Amcamın ölümü trajiktir. Besin zehirlenmesi. Bilmediğiniz şeyleri yemeyeceksiniz. Bilmediğiniz kitapları okumaya-

caksınız. Bilmediğiniz filmleri seyretmeyeceksiniz. Bilmediğiniz insanları sevmeyeceksiniz.

Hayatı boyunca korktuğu şeftaliyi yemesi, amcamın sonu oldu: Hiç şeftali çekirdeği yutulur mu?!

Son sözü:

- “Ama ben karpuzu da çekirdeğiyle yedim.” oldu. Bir tek diktatörler salak değil, halkın da gevşediği görülüyor bazen.

GEVŞEYEN HALKla içiçe olmanın, LALETTAYİN davranışlara maruz kalmanın, RUHUMUZDAKİ MUZ KABUĞUna fütursuzca basmanın getirisi değil mi bunlar?!

Bilmediğiniz surata tükürmeyeceksiniz.

g a g

BİRİ: Babamı kaçā gömersiniz?!

MEZARCI: Ölüm tarihine baēlı. Eski ölüyse daha ucuza çıkar. Eēer yeniyse, o pahalı!

BİRİ: Daha ölmedi!

MEZARCI: Hımm! Onların fiyat listesi henüz gelmedi.

BİRİ: Anlıyorum. Ama belki bir koalisyon kurabiliriz.

MEZARCI: Niye gömmek istiyorsunuz ki?!

BİRİ: Büyüyüp çiçek açsın, meyve versin diye.

MEZARCI: Anneniz bu işe ne diyecek?

BİRİ: Benim hiç annem olmadı. Babamla ben, çok uzak yumurta ikiziyiz.

MEZARCI: Hem, mezarlıkta hiç boş yer yok; kapalı gişe oynuyoruz.

BİRİ: Hayır, yatmasına gerek yok. Arkada, ayakta da durabilir.

MEZARCI: Duvara dayayabiliriz.. De, koku durumu ilgi çekebilir.

BİRİ: Sigara içmeyenler, koku duymayanlar bölümüne

koyabiliriz.

MEZARCI: Hortlama pozisyonu yoktur, değil mi?!

BİRİ: Bizim ailede kimse faşist değildir. Lütfen, rica ederim.

MEZARCI: Tabii, tabii! Kızmayın. O zaman getirin babanızı, bir bakalım.

BİRİ: İlginize çok teşekkür ederim. Bu arada şayet gömmeyeceksek, mezar taşına yazılacak yazıyı göğsüne dövme olarak yaptırıp da getireyim; babam, postmodern bir açılım kazanır.

MEZARCI: Enteresan olur.

BİRİ: Bana göre mezarlıkların bir sanat eserleri müzesi gibi dizayn edilmesinde fayda var. Ölülerin sergilenmesinde hiçbir sakınca görmüyorum; ama, ışıklandırma çok önemli.

MEZARCI: Ben hep bir sanatçı ruhu taşıdım.

BİRİ: Görüşeceğiz.

MEZARCI: Güle güle! Güle güle yabancı! Çelişkilerine mukayyet ol!

sinirli çocuk

İçerden gelen ses, leke bırakabiliyor.
Uzun güllerin siyah dikenlerine göre mazlum yok.
Bir “aşk hacker”ı olduğumu sevgilim bilmiyor.
Perde uçuşuyor. Ten uçuşuyor. Telaş uçuşuyor.
Bir bira içmenin tam zamanı.
Son kırk saniye: Suratındaki bomba patlayacak.
Lisan problemi çözülecek.
Club müzik çalan mekânın kapısındaız.
Bodyguard, “Punklar giremez!” diye kükrüyor.
O, puroysa, ben çok kükürtlü kibritim.
Sevgilim, “Sakin ol,” diyor bana, “Amcıkların önünde
sik olmanın faydası yok.”
Mazlum yok. Tehdit yok. Zorlama yok.
Yaşadık bitti.
Seviştik bitti.
Dövüştük bitti.
Küfrün hacmi yok.

Şimdi kim bilir, bodyguard'a kaç dikiş atacaklardır?!

Zavallı çocuk.

Bir kere verse affedebilirdim.

Ah, işte, bu kızlar fena değil!

Bacaklarındaki kıllar bile duruyor.

Vücutları ceset olma özelliğine sahip.

Sevgilim, "Sakin ol," diyor bana. "Ayağını gaz pedalından çek!"

Evet, hızlı yaşıyorum.

Zamanın önündeyim.

Tarihin önündeyim.

Ölümün önünde engel yok.

Mazlum yok. İstifade yok. İsrar yok.

Biraz eğlenip kaçacağız.

Kafayı bulup kaçacağız.

Kanun hükmünde kararname gibi birini düzeceğiz bu akşam.

Ama, içerden gelen ses, leke bırakabiliyor.

Helmintolojik bir geçmişim var bebeğim!

Civarımdaki tüm idiotları imha ettim.

Alkole doğru sana da bir iki tokat patlatırım artık.

Şansa kalmış.

Umarım, gözün çıkar.

Umarım, buna sen de gülersin.

Gül! Gül!

Ne içersin?!

Bu saatte esrar bulamam.
Benimkini em.
Belki bir nefes duman yakalarsın.
Şüphesiz, ahlaksızım.
Beni senin ağzın ahlaksız yapıyor.
Kanın ahlaksız yapıyor.
Elektrik süpürgesi yapıyor.
Eflatun yapıyor.
Yapan yapacağını yapıyor yavrum.
Ama, içerden gelen ses, leke bırakabiliyor.
Benden korkma!
Alexophobia diye bir şey yok.
Tebdir yok. İnisiyatif yok. Evrensellik yok. Mazlum yok.
Hastalık öncesi vücut kırgınlığının felaketi önemseyişi var.
Tasfiye var işin açıkçası.
Jiletlenmek var işin açıkçası.
Kimi sevmek daha doğru?
Kime tecavüz bir gösteriye dönüşebilir?
Şüphesiz, sapığım.
Beni senin yalnızlığın sapık yapıyor.
Slasher, sapık yapıyor.
Piyanoda üstüste basılan kalın do notası yapıyor.
Eflatun yapıyor.
Cevapsızlık yapıyor.
Anlıyorum. Susuyorum. BEN gidiyorum.
Ama, içerden gelen ses, leke bırakabiliyor.

r ü z g â r m ü z e s i

Muazzam teleskoplarını çevirip gökyüzüne, Adonis'in gözbebeklerini aradılar lacivert ayrıntılar ve komplimanlar arasından. Yeni bir anlaşma idi bu, bütün televizyon kanallarından akıp gelen bir ırmak gibi, ki her ırmağın bilinçaltında bir şelale yatar, *su ile ovdu beni, toprak ile kuruladı, son yüzyılın ilmine katlan, aya katlan, doğru olana katlan*, dedi. Bunu bir ırmak gibi dedi. Tesadüf olmaya gücüm yoktu ya-lan söylemiyorum. Modülümün camlarına kırıklar çizmiştim şimdi hepsi hayal. Tek kişilik ordular gibi kırkayaktım zamansızdı biliyorum bağırman. *Geceye verici yerleştirecek astronottum bağlantım koptu*. Sahtekar olmaya gücüm yoktu korkunçtu - ondan söylemiyorum. Çingene pembesi elleri vardı, nerde tutsam tanırım. Her akşam ayrı bir taş kaldırırdı yüzünden, ben artık dağlara bakamam. Doğan çocuklar alkol ve tütün kokuyorlardı zamansızdı biliyorum ağlamam. Muazzam teleskoplarını çevirip gökyüzüne, Adonis'in gözbebeklerini aradılar kışları kurak, yazları ılıman geçen aşklar arasından.

-Bulun onu, diye bağırdım.

-Seviyorum, diye ağladım.

-Burda yaşamıyor efendim, diye yanıtladılar.

Elmasa heves eden dudaklarının gizli buharıyla puslanırken şanssız anlamlar, bir paratoner gibi uzandım bedeninin yıldırımına. Çarpıldım kömür oldum heba oldum gençliğinin yokluğundan.

Bugün, ağırlaşan bir kimyayla eğilip bakıyorum da dipsiz kuyulara, ne ben bir damla suyum bu rutubette ne de o içinde tanrı dinlendiren meşhur bir ırmak rüzgâr müzelerinde.

a p t a l k l i n i k / a k s i y o n p r o b l e m a

- “İştahsızlık.” dedi doktor, “Genel iştahsızlık.”
- “Böyle bir müesseseyi ilk kez duyuyorum.” dedi kadın.
- “Ölümcül müdür?”
- “Henüz o boyutta değil. Telaşlanmayın. Kontrol altında tutuyoruz.”
- “Tıbbi müdahale gerektirecek mi?”
- “Hayır, ama çocuğunuzu bebekliğinden beri ceninle beslemenizin sonucu bu. Katlanmalısınız.”
- “Ciğerlerini dinlediyseniz, steteskobu ağzından çıkartabilir misiniz?!”
- “Ah, tabii, pardon!” deyip uzandı doktor ve dinleme aletini çocuğun ağzından ağır ağır çekti. Bedende ciğer yakalamış bir balıkçıyı andırıyordu. Çocuk, kusmaya başladı.
- “Korkmayın hanımefendi.” dedi doktor. “Kusması normal. Çok içmiş.”
- “Uyurken bile içiyor. Kötü alıştı.”
- “Alkolün zararı olmaz. Ama alkil kökleri işi zorlaştırıyor.”

- “Nasıl?!”

- “Alkil kökleri henüz hazmedilmemiş cenin parçacıklarına bağlanıyor ve mide asidinin salgılanmamasına neden oluyor.”

- “Tedavi için ne düşünüyorsunuz?” diye sordu kadın. Başına bir erkek çorabı geçirmişti. Eve dönerken, fırsattan istifade, banka soyacaktı. Hayat, zordu. Seks, bir nebze kolaydı.

Ecza dolabının önüne doğru yürüyen doktor:

- “Tedaviye cevap vermez bu çocuk. Bence öldürmek çok daha mantıklı.” dedi.

- “Yüklendiğiniz bu rolün bedelini kim ödeyecek o halde?! Söyleyeceklerinizi merakla bekliyorum.”

- “Boşuna beklemeyin, söylemem.” dedi doktor. “Önce çocuğu öldürelim, akabinde ortak bir nokta tespit ederiz.”

- “Siz çıldırmışsınız!” diye bağırды kadın masaya. Sonra bu lafları doktora söylemesi gerektiğini hatırlayıp adama döndü ve daha güçlü bağırды:

- “Siz çıldırmışsınız!”

- “Farkındayım..” diye mırıldandı doktor. “Elvis’in ölümünden beri kendimi iyi hissetmiyorum.”

Doktor, dolaptakileri döke saça keskin bir balta arıyordu. O sırada eline bir yara bandı battı. Acıyla irkildi ve gözlerini çocuğa çevirip:

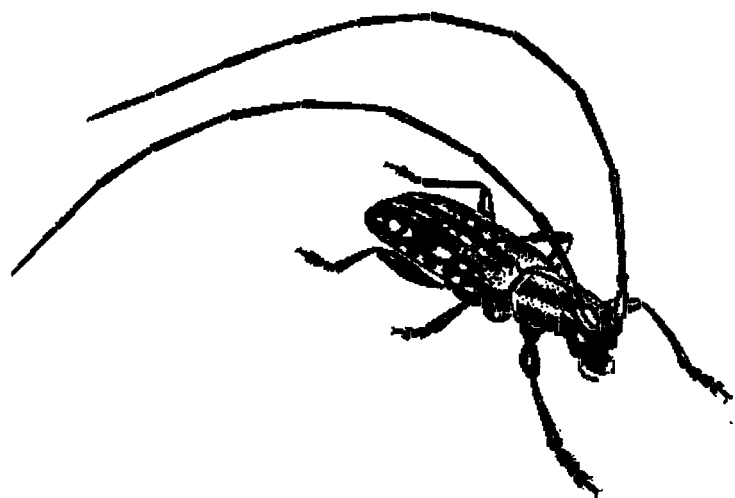
- “Ciddiyim, vakit kaybetmeden keselim şu piçi!” diye söylendi.

Çocuk ağlıyordu elbette. Gözlerinden yaş değil, sicim halinde ateş akıyordu tek sıra halinde, düzeni bozmadan. Sevindirici bir trajedydi. (Bunu hiçbir gazete yazmadı.) (Bunu bir ben yazdım.) (Bu konuyu psikiatri uzmanlarına yazdım. Antetli kâğıtlarda. Steril ortamlarda. Acil çıkış kapılarında. Adet günlerinde. İndirimli film seanslarında. Heryerde uzun uzun anlattım. Sahilde güneşlenen kabuklara anlattım. Göğşe anlattım, çimene anlattım. Vahimdi. İfade ettim. Kelimelere şiddetle karşı olmam, inceliklere zarif hakaretlerle yaklaşmamdaydı. Suyun bulanık hafızasında taklaya gelen koca yaraklar gibi savruk, ketum ve kararlıydım. Sizi sevecektim. Sizi düzecektim. En mükemmel koşullarda tek parça halinde kalmanızı sağlayacaktım. Atomun aklı başka yerdeydi. Amerika'nın aklı başka yerdeydi. Olmadı! Doktorluğum, anneliğim, çocukluğum süslemedi saadetinizi. Bir boka yaramadım sahte dostluklarınızda, yapay aşklarınızda. Üstelik neşemi çaldınız. Bir de utanmadan, küfrettiniz davama.

Sizi öyle bir üzeceğim ki çok şahane ölerек
Hiçbirinizde zerre kadar acı bırakmayacağım,
Olağan'ı, Normal'i bir lanet diye sıçıyorum ta da
yüzünüze

Meydanına düştüğüm bu rezil savaştan
Osura osura ayrılmak pahasına!

?)

INSECTISID

KÜÇÜK İSKENDER

Hepimiz karanlığı sığınmış böcekler değil miyiz aslında.. Antenlerimiz korkuyla, acıyla, aldatılmanın ironisiyle titremiyor mu sanki.. Saklandığımız yerden yeryüzüne, yeryüzünün kötü adamlarına şüpheyile yaklaşıyor muyuz.. Bizler de delirmeyecek miyiz bu sistemde, bu koşullarda, bu baskıyla.. Her an üstümüze bir terlik inebilir, sevgilimizin yüzü cibinlikle örtülebilir ya da ruhumuza sıkılan bir flitle zehrin doruklarına ulaşabiliriz.. Artık mutluyuz. Çünkü bunca böceksavarın saldırıya geçtiği bir coğrafyada ters dönsek bile hâlâ ayaklarımızı oynatabiliyor ve gökyüzüne, gökyüzünün şahane yıldızlarına, yıldızlardaki küçük prenslere umutla bakabiliyoruz. İyiyiz, iyiyiz.. Hakikaten iyiyiz. Öldüremiyorlar. Ezemiyorlar. Milyonlarcayız. Daha da milyonlara katlanacağız. Heey! Gregor Samsa!.. Orda mısınnnnn?! Sen de ordaysan, bil ki kazanacağız!

küçük İskender'den tüyler ürpertecek kadar sürrealist bir çalışma daha!

Gülümseyin ve gülümseyebildiğiniz için ağlayın!

SBN 975743787-

9789757437871

